

» Den vestlige verden er ikke særligt kristen længe og er ikke interesseret i kristne i Mellemøsten. Vesten er sekulær og til dels kirkefjendsk

Wa'il Kheir
side 6

» Der er ting i bogen *Panorama*, jeg studser over. Men den er ganske fortrinlig, når det gælder om at give et overblik over og tegne en klar hovedlinje igennem Åbenbaringsbogen. Den er et godt stykke værktøj til at åbne denne forunderlige bog

Svend Åge Jacobsen
side 12

» Vågetjeneste er en medmenneskelig opgave. Alle kan være med. Man behøver ikke at have arbejdet med syge mennesker

Ingeborg Bernhard
side 15

Lyst og venligt missionshus

Renoveringen af LM's missionshus i Nykøbing Falster er nu næsten færdig – til stor glæde for alle brugerne af huset

AF KAJA LAUTERBACH

Kollektivdage, temaaftener, kvindekreds, værested eller café.

Brugerne af LM's missionshus i Nykøbing Falster har mange ideer til, hvad deres nyrenoverede hus kan bruges til.

Fritidsjournalist Jan Nielsen fortæller, at den gennemgribende renovering af huset begyndte som et ønske om bedre adgangsforhold til huset.

Efter adskillige års planlægning og arbejde kunne man den 28. september holde åbent hus for naboerne og holde takkefest for medlemmerne af kredsen.

Alle – både naboer og LM'ere – syntes godt om det lyse og venlige hus.

Læs mere side 3.

FOTO: JAN NIELSEN

Ikke mere snak – mission, tak!

Landsstyrelsen ønsker fokus på indhold i stedet for struktur

Jens Peter Rejkjær tror, det er vigtigt, at LM sætter et nyt fokus og begynder at tale om mission i stedet for struktur og om, hvordan man bedst driver mission i dag.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Når LM's Generalforsamling mødes til sit årlige møde den sidste weekend i oktober, skal deltagerne tage stilling til en udtalelse, som Landsstyrelsen (LS) har formuleret på baggrund af drøftelserne på Rådsmødet den 23. august.

Pause i strukturdebat
Udtalelsen bærer overskriften *Fokus på mission frem for struktur* og foreslår, at LM's ledende organer nu holder en pause med at tale om struktur i fem år og

i stedet forkuserer på mission.

Det betyder, at debatten om det såkaldte tredje spor eller oprettelsen af et LM-trossamfund nu lukkes ned i de næste fem år.

Landsformand Jens Peter Rejkjær håber, at det noget usædvanlige initiativ kan være med til at forny LM'ernes fokus på mission.

Behov for nyt fokus
"Jeg tror, det er vigtigt, at vi nu sætter et nyt fokus og begynder at tale om mission i stedet for struktur og om, hvordan vi bedst driver mission i dag," siger han.

Jens Peter Rejkjær understreger, at Landsstyrelsen ikke ønsker at lægge rammer for det lokale debatniveau. Men i LM's overordnede organer vil man ikke drøfte struktur de næste fem år, medmindre der sker uforudsete ting.

Kirkelig betjening
I udtalelsen henstiller LS til, at frimenighederne eller afdelingsstyrelserne i de kommende fem år yder kirkelig betjening til de LM'ere, der melder sig ud af folkekirken, men ikke kommer til gudstjenester i en frimenighed.

Samtidig lægges der op til at investere i rådgivning og sparring til LM's 20 frimenigheder.

Det foreslås således at ansætte en frimenighedskonsulent på fuld tid. Kvoten er i øjeblikket på 20 procent af en fuldtidsstilling.

Endelig opfordrer udtalelsen til, at LM'ere på alle planer viser gensidig respekt, selv om man ikke er enige om, hvordan man skal forholde sig til folkekirken.

Læs udtalelsen i sin helhed på side 5

Fisk

Har du en fisk bag på bilen?

Fra at være de oldkristnes hemmelige tegn er fisken nu blevet hvermandseje, og man ved straks, at en bil med fisk bagpå køres af en kristen. Det er fint, for tegnet hentyder til det græske ord for "fisk": ICHTHYS, der af de første kristne blev dannet af forbogstaverne i ordene *Jesus Kristus, Guds søn, frelser*.

Nu er det ikke sikkert, at alle mennesker ved, hvad det fisketegn står for, så det kan lægge op til gode samtaler og vidnesbyrd.

Men forpligter det ikke at skilte med sin

tro? Skal man holde hastighedsgrænserne på landevejen, for eksempel?

Mange moderne kristne tager det meget let med den sag.

Mesteren belærte sine disciple om at give kejseren, hvad der er kejserens – og Gud, hvad der er Guds.

Det er fint at give Gud ære ved at sætte fisk bag på bilen, men får kejseren sit, hvis man samtidig ikke holder færdselsloven?

Så går vidnesbyrdet måske i fisk.

Svend Erik Petersen

Johnny Lindgreen; Udvidelsen af gavebudgettet er blevet samlet ind

Ny fritidsjournalist på T&M

Helmer Olsen fra Rønne er ny fritidsjournalist på Bornholm.

Den 62-årige politiassistent er gået ind i opgaven, fordi han er glad for – og ser vigtigheden af – at formidle det, der sker.

"Det er en opgave, der skal gøres, og jeg synes selv, at jeg har frimodighed til at tage billeder og spørge ind til folks meninger," siger han.

Helmer Olsen er heller ikke fremmed for opgaven. Som tidligere kredsformand og afdelingsformand på Bornholm har han ved flere lejligheder taget billeder og leveret nyheder til LM's medier. *kl*

Frimenigheder mødes

Lørdag den 2. december holder LM for fjerde år i træk frimenighedskonference. Denne gang foregår det på Indre Missions Bibelskole i Børkop, og det betyder, at der ikke som tidligere er begrænsninger i deltagerantallet. Hver frimenighed kan sende så mange deltagere, som man ønsker.

På konferencen skal man blandt andet drøfte gudstjeneste, kirkelige handlinger, nabomission, lovsang og de unge i menigheden. Desuden vil deltagerne blive præ-senteret for et forslag til standardvedtægter. *brs*

IMU-Event er også for LMBU

Første weekend i november afholder Indre Missions Unge Event i Skjern for alle mellem 13 og 19 år. Temaet er "I am" og sætter fokus både på, hvem Jesus er, og på identitet.

LMBU har ikke selv kræfter til at lave et arrangement, der er specielt målrettet til de yngste LMU'ere. Derfor glæder landsleder Lars B. Larsen sig over, at de har mulighed for at være med her.

LMBU bakker op om Event ved, at de to junior-/teen-konsulenter, Andrea Nygaard Christensen og Maria Legarth, deltager i hele konferencen. Andrea Nygaard Christensen skal være smågruppeleder, og derudover står de begge til rådighed for sjælesorg og forbøn.

På hjemmesiden event.imu.dk står LMU som anbefaler af konferencen. *kl*

Worship Today blev aflyst

Worship Today, der var planlagt til at finde sted på Børkop Højskole den 4.-6. oktober 2013, er blevet aflyst.

"Grunden var for få tilmeldinger. Efter sidste tilmelding var der desværre kun tilmeldt omkring en tredjedel af det antal, der skulle til, for at konferencen kunne løbe rundt økonomisk," skriver WT-komiteen på sin Facebook-profil.

Den australske gæst, Paul Colman, kunne ikke aflyses, så Worship Today har arrangeret fem koncerter med ham, hvor de håber at få nogle af udgifterne hjem. *kl*

Tid til slutspurt: Giv samme beløb som i 2012

AF JOHNNY LINDGREEN
RESURSECHIEF

Siden sidste positive meddelelse er der indkommet knap 900.000,- kroner. Stor tak for det. Vi har nu modtaget i alt 8,7 millioner kroner i gaveindtægter.

Gaven i september blev noget mindre end foregående år, og vi er derfor ikke længere foran gavebudget,

men lige akkurat med. Der kan være flere forklaringer på det. Vigtigst er det bare at sige, at vi fortsat har brug for økonomisk støtte.

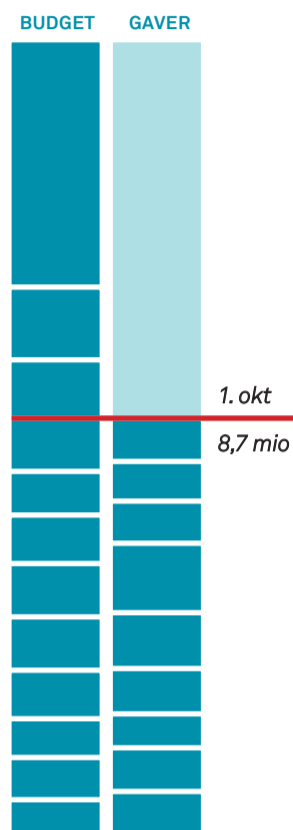
Årets gavebudget er på 16,5 millioner kroner. Så der skal indsamles 7,8 millioner kroner i de sidste tre måneder. Det var samme beløb, som vi indsamlede sidste år i samme periode.

Den gode nyhed er derfor, at vi har samlet udvidelsen af gavebudgettet i 2013 ind. Og udfordringen er, at vi i årets sidste tre måneder skal give det samme som sidste år.

Vær med til at gøre mis-

sonarbejdet færdigt. I 2013 og i de kommende år. Kom ind i en fast giverordning, eller giv et bidrag.

Søjlen til venstre viser den budgetterede gaveindtægt måned for måned. Søjlen til højre viser de faktiske gaver. Gavebehovet i 2013 er på 16,5 million kroner.

essens;

Gråhåret uden selv at vide det

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR
JOC@DLM.DK

Essens bliver denne gang ikke opbyggelig. I hvert fald ikke i den følelsesmæssige og trøsterige forstand. På bundlinjen kan den måske netop bygge op.

Det handler om, at åndeligt forfald, frafald og sløvhed gang på gang i Bibelen beskrives som en ubevidst proces, der sker bag om ryggen på os selv. For et par uger siden faldt jeg over en metafor for denne proces, som jeg af indlysende grunde forbin-

der en hel del med: "... han er blevet gråhåret, uden at han ved af det" (Hos 7,9b).

Jeg kender nemlig godt fornemmelsen: at gå forbi et stort spejl og spekulere over, hvem denne gråsprængte og mere end halvskaldede herre mon er? I mit selvbillede er jeg jo stadig 35 år og næsten sorthåret!

Trods det humoristiske strejf i Hoseas billede breder uhyggen sig. Mens selvbilledet er helt modsat, bliver der gradvis

- mindre bøn og mere tilid til metoder, udstråling og begavelse
- mindre sult efter tilgivelsen hos Jesus og mere livstilstilskenddom
- mindre engagementet i, at mennesker kommer til tro på Jesus og mere i de mange sager

- mindre kærlighed til de andre kristne og flere meninger om deres tro og karakter
- mindre frygt for at synde og mere tilpasning til den faktiske livsstil
- mindre ... mere ...
Åndeligt – som fysisk – står vi alle i fare for at blive gråhårede, uden at vi lægger mærke til det.

Det gælder os som enkeltpersoner, og det gælder vores forsamlinger. Og det gælder LM som bevægelse. Vores tradition har en tendens til at læse en sådan tekst individuelt. Altså alene om os som enkeltpersoner.

Det er ikke en forkert anvendelse, for Bibelen tegner også billedet af enkelte menneskers gradvise åndelige forfald. Men i Hoseas tilfælde er det faktisk Israel – fællesskabet og folket –

der beskrives. Og så bliver uhyggen et nummer voldsommere: For når vi i fællesskab bevæger os i samme retning, lægger vi dårligere mærke til bevægelsen. Det er ligesom to mennesker ved siden af hinanden på en cykeltur. De kan køre temmelig stærkt, og alligevel virker det, som om de står indbyrdes stille.

Sammenligningen snyder! Eneste håb er, at Gud vil holde et spejl op for os. Ordets spejl. Så vi ser det rigtige billede og ikke et indbildt. Kun da kan vi løftes ud af sammenligningens snyderi. Og netop fra det ord kan vi søge den fornyelse, som vi ikke selv kan producere.

Lad os bede om, at han vil gøre det med os. Igen og igen. Som enkeltpersoner og som bevægelse ...

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-tor 9-16, fre 9-15. Gaver til missionsarbejdet sendes til giro 542 7754 eller til bank 2230 - 0100078342.

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red. direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Pris
Danmark: 390 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 490 kr. pr. år.
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 15. oktober 2013.

Fritidsjournalister
Bornholm

Birger Pedersen
T 56 95 05 04
E aud.birger@lic-mail.dk
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk

Sønderjylland-Fyn
Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

Jan Nielsen; Dagen var ikke bare en markering af, hvor langt renoveringen var kommet, men en takkefest

Et hus med plads til alle

Både børn, voksne, unge og seniorer glæder sig over nyrenoveret hus i Nykøbing Falster

AF JAN NIELSEN
FRITIDSJOURNALIST

"Hvad er det, I har gang i? Kan I klare det?"

Venner rundt om i landet har stillet spørgsmålet, når de hørte, at LM-kredsen i Nykøbing F. var ved at renovere missionshuset.

Men den 28. september markerede kredsen "næsten færdig renovering" med åbent hus for naboer og venner fra andre menigheder i byen. LM Kids' bil, Boblen var, kørt i stilling på pladsen foran missionshuset med hoppeborg og duketeater, og inden for var der rundvisning i lokalerne, samt en let servering.

Rigtig mange mødte frem for at se resultatet af adskillige års planlægning med

utallige møder, tegninger, og hvad der ellers går forud for en sådan gennemgribende renovering, som i grunden begyndte med et ønske om bedre adgangsforhold til huset, herunder en elevator.

Gæsterne bemærkede, at huset er blevet lyst og venligt og har åbnet sig udadtil.

En kikkert

Eftermiddagen og aftenen var forbeholdt kredsens medlemmer. Dagen var ikke bare en markering af, hvor langt renoveringen var kommet, men en takkefest.

Ivan Jakobsen sagde i sin prædiken:

"Missionshuset kan sammenlignes med en kikkert, som man bruger til at stille skarpt ind på ting, man gerne vil se klart. I missionshuset stilles der skarpt på det, der har med Gud at gøre."

Plads til alle

Hvad kan man så bruge et nyrenoveret missionshus til, hvor der er lokaler til rådigh-

Ved indvielsesfesten af det nyrenoverede missionshus sang LMU'erne om eftermiddagen.

FOTO: JAN NIELSEN

hed for børnearbejde, LMU, søndagsmøder og et nyindrettet cafeområde?

Repræsentanter for LMU, for seniorerne og for hele kredsen kom med deres bud på anvendelsen.

LMU kunne se muligheder for kollektivdage, hvor man er sammen i nogle dage i missionshuset, temaaftner og meget andet. LMU skulle nok bruge huset. Den lidt mere modne aldersgruppe, så muligheder for genopta-

gelse af kvindeskreds M/K, måske en eller anden form for værested, måske en café, hvor man kunne få en kop kaffe, synge lidt sammen og holde en andagt.

Når alle er samlet, skal der være plads til alle. Nu kan vi køre i elevator, vi har mange rum, der kan bruges. Vores stående kaffe efter

møderne kan få en stille og rolig død, for nu har vi permanent nok borde opstillet. Vi kan være sammen om forkyndelsen, men også om det sociale.

Næsten færdig

Vi har fået et næsten "nyt" missionshus, og vel mangler der lidt hist og her i, at

vi kan melde renoveringen helt færdig, men under hele ombygningen har hverken møder, børnearbejdet eller LMU måttet aflyse på grund af byggeriet.

Festtøjet er hængt på plads, og arbejdstøjet taget på igen, arbejdsfællesskabet er i gang igen på tværs af aldre og uddannelser.

Guds folk har brug for vækkelse

Vestjyske EXODUS-møder udfordrede til fornyelse blandt troens folk

"Se på Jesus! Klyng dig til ham." "Kom til frelseren, tro på hans navn."

Sådan lød nogle af de vidnesbyrd, som blev aflagt på de fire EXODUS-møder på Solgården i Tam den 23.-26. september.

Evighedsalvor

Hensigten med møderne, som var arrangeret af Vestjyllands Afdeling, var at sætte fokus på evangeliet, Guds hellighed, evighedsalvoren og kaldet til vækkelse, som sætter skel. Målgruppen var Guds folk, som også har brug for vækkelse og fornyelse.

De to første aftener prædikede tidligere bibelskolelærer Svend Åge Jacobsen fra Haderslev. Han talte om udtrykket "exodus", som betyder "udgang" og grundlæggende bruges om jødernes befrielse fra slaveriet i

Egypten.

Men der må også være et personligt exodus i ens livs.

"Ethvert kristent menneske har sit exodus. Det er der, hvor Jesus møder mig, og jeg kan vidne om, at jeg er kommet ud af mørket og ind i Guds underfulde lys," sagde han.

Svend Åge Jacobsen talte også om det endegyldige exodus ved Jesu genkomst.

"Mit store spørgsmål er, hvordan mit exodus bliver, når jeg skal forlade denne jord. Det må være et stadigt, brændende spørgsmål i enhver. Josva stillede ved livets afslutning israellitterne over for valget mellem livet og døden, velsignelsen og forbandelsen. Vi står i det samme valg, så lad os da vælge livet," sagde han.

Frafaldets fare er stor

Også afdelingssekretær Dan

FOTO: KARSTEN OLESEN

Hessellund, Herborg, der prædikede ved de to sidste møder slog den vækkende tone an og talte stærkt om frafaldets mulighed med udgangspunkt i Hebræerbrevet kapitel tre og fire.

"Frafaldets fare er stor. I

denne tekst understreger Gud fire gange over for israellitterne i ørkenen, at de ikke kommer ind til hvilen hos ham".

"Vi synger om lammet og blodet og Himlen, men målet er ikke nået endnu. Bliver det

mig, der falder fra og bliver ladet udenfor?" spurgte han.

Dan Hessellund formåede med tekstens ord tilhørerne til ikke at gøre deres hjertes hårde eller lade sig forhærde af syndes bedrag. "Stands og hør: Hvordan

har du det med Jesus?" spurgte han.

Hjælp til troen

Omkring 400 i alle aldre mødte op til møderne hver aften. Også mange af eleverne på Solgården deltog. Hver aften var der også et indslag for børn ved Bente Due Madsen, Videbæk.

På møderne blev den nyligt genoptrykte bog *Livets brød* af Øivind Andersen gratis delt ud til deltagerne.

"*Livets brød* hjælper til afklaring i en række grundlæggende spørgsmål: Hvordan kan jeg vide, om jeg er frelst? Hvad vil det sige at tro? Hvem er Jesus? Troen får meget af leve af gennem denne bog," forklarer afdelingssekretær Dan Hessellund.

brs

Læs vidnesbyrd side 15

Franziska og Samuel Muck er LM-missionærer i Iringa. Han underviser på Ilambilole Bibelskole for nomadestammer, og hun underviser søndagsskoleledere

Lærerigt masai-bryllup

Både bibelskoleelever og bryllupsgæster lærte noget ved kristen bryllupsfest

AF SAMUEL MUCK

Den 8. august begyndte et nyt elevhold på Kiabakari Bibelskole for nomadestammer i Tanzania.

Hvis vi skal være helt ærlige, troede vi i vores mest pessimistiske øjeblikke ikke, at vi ville få flere end 10 elever. Men Gud har hørt vores bøn og på mirakuløs vis givet os 17 elever – selv om nogle af dem er kommet mere end en måned for sent.

Evangelisationsuge i forbindelse med bryllup

Paulo Masinga er masai-præst i Tunga Malenga, der ligger i nærheden af Ruaha Nationalpark. Den 2. september fortalte han os, at hans datter skulle giftes den 14. september, og han inviterede alle på bibelskolen til bryllup og til at være med til at fejre hendes afskedsfest med familien to dage inden selve brylluppet.

Vi drøftede det med de øvrige lærere på bibelskolen, med vores missionsnærkollega Benny Lauridsen og med Paulo Kurupashi, der er koordinator for kir-

Aftenen før brylluppet blev eleverne fra bibelskolen inviteret til grillstegt okse.

kens nomadearbejde. Det førte til en beslutning om, at bibelskolens årlige evangelisationsuge i år skulle finde sted i forbindelse med brylluppet.

Betaler brudepris på afbetaling

Blandt nomaderne er det almindeligt, at brud og brudgom flytter sammen, når brudgommen har betalt brudeprisen på nogle køer til hendes far.

Det er imidlertid endnu ikke almindeligt, at nomader bliver viet i forbindelse med en gudstjeneste – heller ikke selv om det er et stykke tid siden, de blev døbt, og ingen af vores elever, der al-

lerede er gift, er blevet viet i kirken. Nogle af dem har ikke engang betalt hele brudeprisen, men bor alligevel sammen med deres "kone".

Derfor ville vi gerne, at eleverne fik mulighed for at opleve et kirkeligt masai-

bryllup, og tog derfor imod invitationen. Vores elever fungerede som kor både ved afskedsfesten torsdag og ved selve brylluppet om lørdagen.

Vi fra bibelskolen overnattede i telte, og medlemmer

af menigheden sørgede for, at vi fik mad og vand til at vaske os i. De havde slagtet en okse til brylluppet, og aftenen før selve brylluppet blev vi inviteret til grillfest.

Hver aften sang eleverne nogle sange på både swahili

og på stammesproget maa, og en af lærerne fra bibelskolen prædikede.

Forskellige stammer priste Gud sammen

Brylluppet var noget særligt. Pastor Masinga havde nemlig udnævnt en fra irak-stammen til at stå for afskedsfesten – og inviteret mange fra barabaig-stammen til at deltage i den. Begge dele til trods for, at der som regel er fjendskab mellem masai, barabaiger og iraker.

Afskedsfesten forløb fredeligt, og deltagerne i bryllupsfesten så, at der er elever fra både barabaig-, masai-, gogo og benastammerne på vores bibelskolehold, og at de sammen priste Gud. Derfor var hele festen en stor velsignelse for alle, der var med.

Selve vielsen blev forrettet af den stedfortrædende biskop, der deltog sammen med provsten.

Vi håber og beder til, at dette bryllup vil få en varig og positiv påvirkning på vores elever og på medlemmerne af menigheden i Tunga Malenga.

oversat af Kaja Lauterbach

Stadig brug for missionærer

Den evangelisk-lutherske kirke i Tanzania spørger efter missionærer fra LM. Det oplever teamleder Robert Refslund-Nørgaard. For nylig sagde en kirkeleder i Iringa: "Tyskerne og amerikanerne bygger skoler og hospitaler, Swedish Evangelical Mission og LM driver evangelisation – vi har brug for begge dele i stiftet."

Teamlederen fortæller, at rigtig mange ønsker at være med til at gøre en forskel i Tanzania. Det udmønter sig ofte ved støtte til byggeri og sociale initiativer, men ofte bliver det på bekostning af den evangeliserende del af kirkens arbejde.

"Kirken i Tanzania ved, at LM's kerneydelse er den sunde evangeliserende forkyndelse, og så ønsker de også hjælp til at nå de unåde," siger Robert Refslund-Nørgaard.

"Kirken i Tanzania er på en gang stor og moden, men fattig og præget af den kultur, som den er placeret i, med traditionelt fjendskab mellem landets mere end 130 forskellige stammer. Desuden er missionsindet ikke så stort. Man passer godt på sin nære familie, men dem udenfor må klare sig selv. Man er frelst, men har ikke set dybden af evighedens realitet."

Teamlederen understreger, at kristendommen i Tanzania også påvirkes meget af dårlig teologi udefra, hvor frelsen knyttes til gerningerne. LM har uddannet evangelister og præster, men der er behov for at følge op på dem, så de holdes på skriftens grund. Og for at uddanne kommende evangelister og præster. *kl*

Angreb skyldes ønske om muslimsk Tanzania

AF PETER OLOFSON

Det er tirsdag den 17. september i Sumbawanga. Han kommer ind i butikken, hvor jeg er ved at handle.

"Hej Peter, hvordan går det? Det er et stykke tid siden, vi har snakket sammen, så jeg ville blot lige hilse på."

Og så fortsatte han sin vandring. At han er muslim, ændrer ikke ved, at vi kan snakke hyggeligt med hinanden, ej heller ved, at vi gerne opsøger hinanden for lige at hilse på.

Vel er der en åndelig krig, som vi er en del af, og hvor vi står på hver sin side, men det udelukker jo ikke, at vi kan leve i fred sammen som mennesker og glæde os over hinandens selskab. Og så ved vi godt, at sådan ser

ikke alle på det i Tanzania.

Ønsker til grundlov

I Arusha i Tanzania blev der i maj måned kastet en bombe i forbindelse med indvielsen af en katolsk kirke. Tre døde. I samme måned blev en kirke i Tanga brændt ned, og en anden blev forsøgt brændt ned. I slutningen af august blev en kirke i Dar es Salaam også søgt brændt ned.

Den 16. september stillede en avis spørgsmålet: Hvem bliver det næste offer for et syreangreb? Spørgsmålet skyldes blandt andet, at to engelske piger, der var volontører en kort tid i sommer på en katolsk institution på Zanzibar, blev overfaldet, og der blev kastet syre på dem.

Det samme skete mod pater Josef Mang'amba den 13. september, da han forlod

en internetcafé på Zanzibar.

Kristne angribes igen og igen. Nogle muslimer ser kristne som en vanhellig indflydelse på Zanzibar og ønsker et rent muslimsk samfund. Midlet er fysiske angreb.

Andre muslimer ønsker et muslimsk rum i den nye grundlov, der er til drøftelse lige nu, og presser på for at få en særlig muslimsk domstol indføjet i grundloven. Nogle mener, at ikke kun Zanzibar skal have en selvstændig regering, men også hovedlandet, og så en fællesregering for unionen, så man ikke kun har en selvstændig regering for den ene del af unionen, hvor særligt muslimer dominerer, men også for hovedlandet, hvor der er langt flere kristne end muslimer.

Nogle argumenterer for at

beholde ordningen, som den er i dag, da de ser den nuværende regering på Zanzibar som ledelse for et amt/en region, mens de frygter, at indflydelsen bliver større, hvis det er en regering i egentlig forstand under en unionsregering.

Argumenter i ord

Men ét er de politiske drøftelser med argumenter – noget andet de fortsatte angreb på kristne.

Bed for evangeliets fremgang også blandt muslimer, og bed om, at de fysiske angreb må blive afløst af argumenter, gerne fra ildsjæle, men ildsjæle, der i respekt for deres modpart lader deres synspunkter flamme gennem ord og ikke gennem ildspåsættelse, drab og syreangreb.

LS-udtalelse til Generalforsamlingen; Medmindre der sker helt uforudsete ting, holder vi en femårig pause i strukturdrøftelserne

Missionskonsulenter involveret i busulykke

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Fredag eftermiddag den 4. oktober forulykkede en passagerbus uden for Iringa. Chaufføren mistede herredømmet over bussen, der kom ud i rabatten og væltede om på siden.

Med i bussen, der kom fra Dar es Salaam, var to af LM's missionskonsulenter, Bent Olsen og Kristine Bodilsen.

Kristine Bodilsen fik en del knubs, men kunne hurtigt udskrives fra hospitalet og slutte sig til de danske missionærer i Iringa.

Bent Olsen blev mere alvorligt tilredt. Han blev voldsomt forslået i ansigtet, fik slået en del tænder ud og brækkede venstre arm to steder. Desuden punkterede en af hans lunger.

Han blev kørt til et regeringshospital i Iringa, men efterfølgende fløj til Dar es Salaam og derfra videre til Nairobi, hvor der er mulighed for at få højt kvalificeret lægebehandling.

Hans tilstand er nu stabiliseret.

I skrivende stund (mandag) forventes det, at Kristine Bodilsen kommer til Danmark onsdag den 9.

oktober. Der er endnu ikke taget stilling til, hvornår Bent Olsen transporteres til Danmark.

Gennemfører konference

Bent Olsen har i hele forløbet været ledsaget af missionærerne Benny Lauridsen og Robert Refslund-Nørgaard. Der har også været tæt kontakt til Danmark, hvor generalsekretær Jens Ole Christensen og missionskonsulent Reidar Puggaard Poulsen har håndteret situationen.

De har undervejs fået rådgivning af LM's lægekonsulent Jeff Sørensen, Odense,

der tidligere har været lægemissionær i Tanzania.

De to missionskonsulenter var i Tanzania for at besøge LM's missionsarbejde i Mara i den nordlige del af landet og deltage i missionærkonferencen i Iringa. Det var på vej til konferencen, at ulykken skete.

Missionærkonference i Iringa mandag til lørdag bliver gennemført. Programmet følges stort set, men der vil naturligvis blive brugt mere tid end sædvanligt på at være sammen og tale sammen om ulykken, oplyser teamleder Robert Refslund-Nørgaard.

FOTO: L. AXEL RYE CLAUSEN

Kraftige oversvømmelser

Regntiden i Cambodja har medført de største oversvømmelser i Siem Reap nogensinde.

"Tonle Sap-floden er gået over sine bredder, og en dæmning nær Angkor Wat er brudt sammen. Vores vej er kraftig oversvømmet, men vi har heldigvis ikke fået vand ind i huset," skriver missionær Axel Rye Clausen på sin Facebook-væg.

Han skriver også, at folk, der bor på udsatte områder, bliver evakueret, og at politiet og hæren er i alarmberedskab.

udtalelse;

Fokus på mission frem for struktur

Der har over de senere år været ført en del drøftelser om LM's organisatoriske opbygning under indtryk af den folkekirkelige udvikling, de LM'ere som melder sig ud af folkekirken, og det stigende antal frimenigheder.

Senest er sagen blevet drøftet på Rådsmødet den 23. august 2013. Rådsmødet viste en betydelig enighed om at koncentrere kræfterne om LM's hjertesager: Jesuscentreret og bibeltro forkyndelse, mission og diakoni – nationalt og internationalt.

Rådsmødet afslørede også en vis træthed over de meget lange og opslidende strukturdiskussioner, som har præget LM i en årrække.

Der blev ikke udtalt noget markant ønske om store organisatoriske ændringer nu. Landsstyrelsen har på to efterfølgende møder drøftet situationen og skønner, at der er brug for at holde en pause i denne drøftelse.

Generalforsamlingen skønner på den baggrund, at der i den nuværende organisatoriske struktur i LM er god plads til de menighedsdannelse, der aktuelt er behov for. Derfor beslutter Generalforsamlingen – medmindre der sker helt uforudsete ting – at holde en femårig pause i strukturdrøftelserne.

I denne femårs periode:

– udfordrer Generalforsamlingen LM'ere til på alle planer at fokusere kræfterne på indhold i stedet for på strukturer. Det indebærer besindelse på de

ÅNDELIGE KERNEVÆRDIER

og deres betydning for vores tro, liv og missionsarbejde.

Vi ønsker, at fokus på bibeltro og

JESUSFOKUSERET FORKYNDELSE,

mission, diakoni og nådegavernes udfoldelse skal gennemsyre vores aktiviteter.

Dette fokus sætter vi i erkendelse af, at det virkelig afgørende i LM's arbejde vil vi aldrig kunne skabe gennem rammer og strukturer.

Vi er helt afhængige af **HELLIGÅNDENS INDGREG** gennem ord og sakramenter.

– ønsker Generalforsamlingen at indgå en aftale om, at frimenighederne – eller afdelingerne – yder **KIRKELIG BETJENING**

til de LM-medlemmer, der melder sig ud af folkekirken og ønsker betjening, også selv om de ikke kommer til gudstjenester i frimenigheden.

– pålægger Generalforsamlingen Landsstyrelsen at være i løbende **DIALOG**

med bibeltro evangelisk-lutherske kristne fra andre organisationer, netværk og fællesskaber for at modvirke isolation og udbygge samarbejdet, hvor det tjener evangeliets udbredelse.

– udfordrer Generalforsamlingen alle til enigt og utrætteligt at bede om åndelig **FORNYELSE OG VÆKKELSE**

i vores egne forsamlinger, i kirken og i vores land.

– pålægger Generalforsamlingen Landsstyrelsen at øge støtten til frimenighedsudviklingen i LM gennem ansættelse af en **FRIMENIGHEDSKONSULENT**

på fuld tid. Opgraderingen skal dels anvendes til at yde frimenighederne den bistand, som de har behov for, og dels sammen med frimenighederne føre til, at LM opbygger og udvikler en bedre og klarere ramme for udfoldelsen af frimenigheder og hermed styrker samhörigheden i LM.

– udfordrer Generalforsamlingen LM'ere på alle planer til at vise **RESPEKT** for og **KÆRLIGHED**

til hinanden – ikke mindst når vi organiserer os forskelligt i forhold til folkekirken.

Nogle vælger frimenighed, andre organiserer sig i kredse med større eller mindre fællesskab med folkekirkemenigheder, der har en sund forkyndelse og respekt for Guds ord.

Så længe vi er enige om det bekendelsesmæssige grundlag og de åndelige kerneværdier, tror vi, at LM kan være et stærkt fællesskab med plads til

STOR MANGFOLDIGHED i menighedsformer.

verden;

Klaus Wivel; Jeg har svært ved at fatte, hvorfor det ikke er et klassisk, sekulært venstrefløjprojekt at holde øje med de krænkelser, der foregår

Et udsat folk

Kristnes menneskerettigheder tilsidesættes i Mellemøsten

AF KAJA LAUTERBACH

Hvorfor forlader de kristne den arabiske verden? Og hvorfor lukker den vestlige verden tilsyneladende øjnene for problemerne?

De to spørgsmål ville Klaus Wivel, der er journalist ved Weekendavisen, gerne have svar på. I oktober 2011 spurgte han i et åbent brev til den nyudnævnte udenrigsminister Villy Søvndal, hvad regeringen ville gøre ved fordrivelsen af de kristne i den arabiske verden. Han fik ikke noget svar og tog derfor af sted til Vestbredden, Gaza, Egypten, Libanon og Irak for ved selvsyn at få indsigt i, hvad sagen egentlig handler om.

Erfaringerne fra rejsen er blevet til bogen *Den sidste nadver – En rejse blandt de efterladte kristne i den arabiske verden*, som netop er udkommet på Kristeligt Dagblads Forlag.

Alle uislamiske grupper
Der har været kristne i Mellemøsten helt siden det første århundrede. I mange hundrede år udgjorde de en meget stor andel af befolkningen, men siden anden verdenskrig er antallet af kristne faldet drastisk til nu kun ganske få procent af befolkningen. Og de seneste år er tilbagegangen gået rigtig stærkt.

De kristnes situation i de lande, Klaus Wivel har besøgt, er forskellig, men der er også mange lighedspunkter. Alle steder oplever de forfølgelser – drab, ildspåsættelser, problemer med at få arbejde og andre former for chikane – fordi de er kristne. Mwn i rigtig mange tilfælde er alle uislamiske minoriteter – for eksempel jøder, kurdere, homoseksuelle, moderate muslimer – udsat for samme typer af chikane i større eller mindre grad.

I nogle områder har de kristne af historiske grunde stor politisk indflydelse, der slet ikke svarer til den nuværende befolkningsandelen. Det er ifølge Klaus Wivel en medvirkende årsag til modstanden mod de kristne.

Forfølgelserne af de

Kristendommen stammer fra Mellemøsten. Klaus Wivel rejste derned for at grave i de kristnes nuværende situation.

kristne kommer sjældent fra myndighederne, men oftest fra islamistiske grupper. Men regeringsmagten undlader at gribe ind – den kan eller vil ikke, tænker Klaus Wivel. Eller den vælger i nogle tilfælde at tvangsforflytte problemet – og ikke kun den kristne, der er i strid med muslimerne, men alle kristne i kvarteret.

Ikke alle arabere er onde
Som bevis på, at det ikke er muslimer som sådan, men yderliggående islamister, der står bag problemerne, oplever Klaus Wivel adskillige gange, hvordan moderate muslimer forsøger at beskytte deres kristne naboer og bysborn. Yousif Zara, en kristen forfatter fra det nordlige Irak, udtrykker det sådan:
"Ikke alle arabere er onde, ligesom ikke alle kristne er gode."

Selv om der har været kristne i Mellemøsten i tæt ved 2.000 år – og kristendommen faktisk stammer fra dette område – har de fleste, der bor der, et meget ringe kendskab til kristne og deres historie. Klaus Wivel får fortalt i flere lande, at kristendommen stort set ikke beskrives i skolernes historiebøger, og at det, der står, udelukkende handler

om vestlige kristne.

Indbyrdes uenige
De kristne i Mellemøsten er ikke én homogen gruppe, men består af mange trosretninger, der indbyrdes er uenige. De gamle kristne samfund, som kaldæere i Irak og græsk-ortodokse i Gaza, er meget opmærksomme på at holde lav profil, så de ikke forstyrrer den skrøbelige balance mellem muslimer og kristne. De nyere evangelikale kristne grupper, som baptister, missionerer derimod blandt muslimerne, og det gør dem forhadte – også blandt andre kristne grupper.

Klaus Wivel siger det sådan:
"Kirken i de arabiske lande er sprængt i atomer, og opsplitningen har altid svækket kristendommen i de arabiske lande."

Hvor er venstrefløjen?

En af grundene til, at Klaus Wivel begyndte på rejsen, er, at han har erfaret, at problemerne for de kristne i Mellemøsten bliver bagatelliseret på nogle af de vestlige universiteters mellemøstinstitutter. En anden grund er, at han har fundet det mærkeligt, hvor påfaldende få bøger der er om de kristnes

vantrivsel. Det er ikke, fordi interessen for Mellemøsten er lille, men de bøger, der er, skrives ofte af kristne i Vesten med et teologisk syn på tragedien mere end et menneskerettighedsmæssigt.

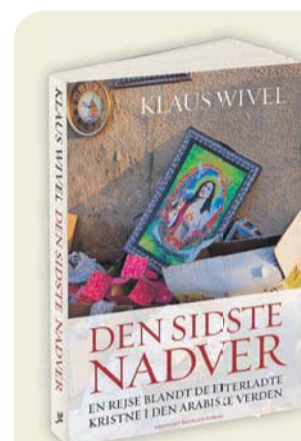
"Jeg har svært ved at fatte, hvorfor det ikke er et klassisk, sekulært venstrefløjprojekt at holde øje med de krænkelser, der foregår. Her øjner jeg et indre sammenstød af principper og formomme," siger han. Han henviser til professor Ole Wæver, der vurderer, at de store menneskerettighedsorganisationer sammen med den politiske venstrefløj dels er "bange for at puste til islamofobien i Vesten" og dels "ikke er interesserede i at fremstå som kristne".

Dette dobbelte forbehold forklarer tavsheden i den vestlige offentlighed, mener Klaus Wivel.

Vesten ikke interesseret

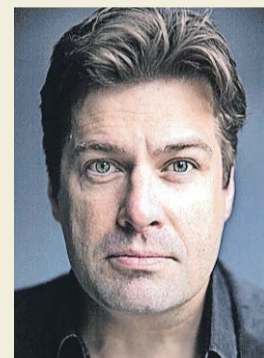
"Den vestlige verden er ikke særligt kristen længere og er ikke interesseret i kristne i Mellemøsten. Vesten er sekulær og til dels kirkefjendsk."

Det er den libanesiske menneskerettighedsforkæmper Wa'il Kheirs forklaring til Klaus Wivel på, hvorfor der skrives så få bøger

Klaus Wivel:
Den sidste nadver – En rejse blandt de efterladte kristne i den arabiske verden
Kristeligt Dagblads Forlag 2013

320 sider
– 299,95 kroner

Klaus Wivel (f. 1971) er Mellemøstkender og Weekendavisens USA-korrespondent.

Han er tidligere litteraturredaktør og er udover nærværende bog forfatter til *Næsten intet – en jødisk kritik af Søren Kierkegaard*.

om de kristne arabere.

I løbet af samtalen viser Wa'il Kheir Klaus Wivel, at i Mellemøsten får både kristne og muslimer deres menneskelighed udefra, fra deres religion, mens man i Europa får sin menneskelighed indefra. Den forskel kan den vestlige verden ikke forholde sig til.

Den libanesiske menneskerettighedsforkæmper kalder Vesten post-kristen og peger på, at religiøse argumenter bliver totalt afvist her, mens andre argumenter er helt i orden.

"Det er forbudt at beskæftige sig med en religiøs gruppe, men I har ikke noget imod nationale eller etniske grupper som 'syrrerne', 'palæstinenserne', 'kurderne' eller 'israelerne,'" siger han.

Klaus Wivel konkluderer, at han dermed blotlægger et blindt punkt over for de kristne i de arabiske lande, for de er netop ikke en selvstændig etnisk gruppe.

Et vestligt begreb

Klaus Wivel er ikke selv kristen. Faktisk gør han en del ud af at understrege, at han ikke er en del af de kristnes miljø, og det gør hans udsagn mere troværdige. Han har ikke selv noget på spil og fortæller flere gange, at

han føler det, som om han trænger sig på. Engang han af høflighed og for sin forsknings skyld går med sin vært til nadver, siger han, at "jeg er fremmed i en verden der ikke er min, og i et åndsfælesskab, jeg ikke tilhører."

At være ateist er totalt fremmed i Mellemøsten. Som Andrew White, der er præst i den anglikanske kirke i Bagdad, siger:
"Jeg har aldrig mødt nogen, der bare var sekulær, som ikke har en religion. Det er et vestligt begreb. Det findes ikke her."

Han erkender, at religion har gjort stor skade i landet, men siger:

"Hvis det er religion, der er problemet, må det også være religion, der kan løse det."

Ikke noget navn

"Hvad skal vi kalde det, kristne udsættes for?" spørger Klaus Wivel på den sidste side i bogen.

"Så længe den diskriminering og forfølgelse, de lider under, ikke har noget navn, bliver den vanskeligere at gøre noget ved," konkluderer han og fortsætter:

"Det er dybt forankrede symptomer på den juridiske og administrative forskelsbehandling, kristne har været udsat for i århundreder."

kirke;

Ellen Højlund Wibe; Den etiske udfordring ved den danske abortpraksis er blevet mere nærværende

Korsmarken skaber debat

Retten til liv oplever, at budskabet trænger igennem, og at aktionen med de 16.000 abort-kors har givet ny gejst

FOTO: OLE SOLGAARD

Retten til Liv glæder sig over, at mange har hjulpet til, og at mange har fået syn for, at det nytter noget at gøre en indsats.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Først blev en del af marken udsat for hærværk.

Så besluttede Vejdirektoratet, at de 16.000 kors var "propaganda" og derfor nok i strid med landets lovgivning.

Endelig trak Dansk Reklamefilm biografiklamefilm *Choose life* tilbage, fordi den angiveligt blev mødt med massive protester fra biografgængerne.

Abortdebatten har ikke stået stille, siden Retten til Liv den 21. september rejste 16.000 hvide kors tæt på

motorvej E45 i Østjylland for at markere 40 året for indførelsen af den fri abort i Danmark.

Paradoksalt nok har netop de mange angreb på aktionen været med til at skabe en synlighed, som er langt større, end man på forhånd havde kunnet håbe på.

"Vi har fået forlænget talletid," som landssekretær i Retten til Liv, Ellen Højlund Wibe formulerer det.

Men hun vurderer også, at debatten rent faktisk har flyttet noget.

"Jeg synes, det er lykkedes at skabe en synlighed

omkring det ufødte barn og en større erkendelse af, at der i abortspørgsmålet ud over kvinden også er et barn på spil," siger Ellen Højlund Wibe.

Korsene står indtil videre "Debatten har vist, at flere i dag er anfægtet af den danske abortpraksis. Abort er ikke et uddebatteret emne. Den etiske udfordring er blevet mere nærværende. Og så er det min bøn, at vi med aktionen også har været med til at redde nogle menneskeliv," siger hun. Ellen Højlund Wibe har

modtaget en del hademails. Men også mails fra mennesker, der har skiftet holdning til abortspørgsmålet.

Landssekretæren glæder sig også over, at aktionen har givet baglandet ny gejst.

"Der er så mange, der har hjulpet til, og mange har fået syn for, at det rent faktisk nytter noget at gøre en indsats. Vi bør aldrig falde til ro, når det gælder abortspørgsmålet," siger hun.

Retten til Liv har netop indgivet sit hørings svar til Vejdirektoratet. Indtil videre står korsene også på E45 i efterårsferien.

Ny fælles sangbog bliver forsinket

Sange og Salmer – den nye fælles sangbog for fire kirkelige organisationer – bliver forsinket og udkommer først næste år. Det var ellers forventet, at den skulle være klar til 1. november i år.

Forlagsgruppen Lohse havde ellers valgt det bedste og mest sikre trykkeri, der blandt andet har trykt nogle bibeludgaver for Bibelselskabet, Den Danske Salmebog og Højskolesangbogen. Men forlaget har måttet konstatere, at man ikke har modtaget sangbøgerne i den kvalitet, som var bestilt.

"Da vi fik de mange tusind sangbøger på lager,

var vi fyldt af begejstring og glæde. Men da vi kiggede grundigere på sangbøgerne, blev vi slømt skuffede!" siger forlagschef Vibeke Sode Hjorth.

"Nogle af siderne er vanskelige at læse på grund af for svagt tryk, og der er mange andre alvorlige fejl, så vi har besluttet, at vi skal have et nyt oplag i væsentlig bedre kvalitet."

Det vides endnu ikke, hvornår det nye oplag af sangbøgerne kan leveres. Det er dog helt sikkert, at det først bliver i det nye år. Ud over sangbøgerne kommer *Sange og Salmer* også i en udgave med melo-

distemme og becifringer, i en udgave med stor skrift og på en USB-pen til visning på storskærm. Desuden udgives en koraludgave med firestemmige melodisatser. Udgivelsen af *Sange og Salmer* afventer, at alle udgaver kan udsendes samlet.

Julegave kan reddes

"Vi er meget kede af at måtte skuffe manges forventninger og skabe ekstra bøvvl med den forsinkede levering," siger Vibeke Sode Hjorth.

Hun fortæller, at da *Sange og Salmer* af nogle er tænkt som årets julegave, vil forlaget fremstille nogle *Sange*

og *Salmer*-kort, der kan pakkes ind og bruges som gave, indtil den rigtige sangbog samt melodi- og koraludgaven kommer.

Det bliver fra 1. november muligt at rekvirere kortene gratis enten gennem bestilling hos Forlagsgruppen Lohse eller via download til eget print fra forlagets hjemmeside www.lohse.dk.

Sange og Salmer bliver fælles sangbog for Indre Mission, Luthersk Mission, Evangelisk Luthersk Mission og Kristeligt Forbund for Studerende (KFS).

Der er forudbestilt i alt cirka 28.000 stk. af de forskellige udgaver. brs

Andagts-app til iPad

Kristelig Handicapforening udgiver andagtsprogrammet *Tid med GUD* som gratis app til iPad.

"Kristelig Handicapforening er de første med en app, der handler om, at handicappede kan praktisere deres tro. Det er vigtigt for mange handicappede at kunne holde en personlig andagt, og det giver programmet *Tid med GUD* mulighed for," siger landsleder i Kristelig Handicapforening, Ellen Hessellund Mikkelsen.

Programmet er visuelt meget let tilgængeligt, og det er bygget op på en måde, hvor man selv kan vælge mellem de forskellige elementer og skabe sin egen rytme og rutine for andagten. Man kan også få alle tekster læst op.

"Mange handicappede har brug for hjælp til flere forskellige ting i løbet af dagen og har mange mennesker 'ind over' deres liv. Derfor er det godt, at handicappede får mulighed for at holde en personlig andagt," siger Ellen Hessellund Mikkelsen.

Tid med GUD til iPad er bygget op af fem elementer: Bibel, bøn, salme, billede (puslespil) og velsignelsen. iPad'en giver nye muligheder – blandt andet er velsignelsen en video med en præst i stedet for tekst og billede, og billedet kan laves til et puslespil, som man kan pusle rundt med. Man behøver ikke internetadgang for at bruge programmet, fordi hele programmet kan downloades på én gang.

For at få det optimale ud af app'en anbefaler Kristelig Handicapforening, at man opdaterer sin software, så man kører med den nyeste iOS 7.

Fakta om Tid med GUD

- Tid med Gud giver alle mulighed for at holde en personlig andagt.
- Tid med Gud er et andagtsprogram for mennesker med særlige behov for hjælp til den personlige andagt.
- Tid med Gud indeholder cirka 60 forskellige andagter. Hver andagt bygges op af fem forskellige elementer, som kan sættes sammen, som man ønsker.

kl

IKON og Danmission går sammen

Den tværkulturelle forening IKON, der i 21 år har arbejdet med religionsdialog i Danmark, har fusioneret med Danmission. Ifølge Udfordringen er formålet med sammenlægningen at styrke trosdialogen i Danmark ved at samle viden og erfaring.

Louise Buch Viftrup, formand for IKON, siger:

"Danmission og IKON har et meget ens dialogsyn – vi tror på, at vi både lærer os selv, den anden og Gud at kende i dialogen med andre. Nu samler vi kompetencerne, så endnu flere mennesker kommer til at møde hinanden i dialog om tro og livssyn. Vi har allerede samarbejdet i en årrække blandt andet om at møde Vestens søgende i Indien. Og vi supplerer hinanden rigtig godt."

"Sammenlægningen styrker samarbejdet med nye religiøse bevægelser i Danmark og religiøst søgende danskere, som vi møder/opsøger," siger Danmissions generalsekretær Mogens Kjær. kl

MÅL
MISSION13

Luthersk Missions Højskole
15-17. november 2013

Talere:
Lindsay Brown
Henrik Nymann Eriksen
Peter Rask

MISSION13.DK
Find flere oplysninger og tilmeld dig her!

lm
en evig forskel i dag

Heidi Bech; Vi tror, at Gud har en plan med at kalde kristne til at fortælle tyrkere om Jesus. Gud vil nå tyrkerne

Jesus til tyrkerne

Heidi Bech brænder for at nå tyrkerne, fordi de er et folk, som ikke kender meget til Jesus

Heidi Bech med nogle af de kalendere, hun var med til at dele ud blandt tyrkere i Aarhus før jul sidste år.

PRIVATFOTO

Bibelskolelærer i Tanzania

Vil du være med til at uddanne kommende ledere til nye menigheder i det nordlige Tanzania? Som bibelskolelærer bliver du medarbejder i Mara stift, hvor møder og oplysningsarbejde andre steder i stiftet kan forekomme.

- Du er personligt kristen og kan identificere dig med LM's værdier og teologiske profil
- Du har hjerte for undervisning og mundtlig formidling
- Du er nysgerrig efter at lære en anden kultur at kende og er villig til at lære swahili
- Erfaring med menighedsarbejde vil være en fordel
- Du har en teologisk uddannelsesmæssig baggrund (bachelor eller tilsvarende)
- Du optræder loyalt over for både LM og Mara stift
- Du er god til at planlægge og organisere og er samtidig fleksibel og kan leve med, at ting ikke altid går som planlagt

Stillingen ønskes besat hurtigst muligt

Læs mere på dlm.dk/stilling-som-missionaer
Spørgsmål stiles til missionskonsulent Bent Olsen bo@dlm.dk / 48 20 76 72 eller missionskonsulent Reidar Puggaard Poulsen rpp@dlm.dk / 48 20 76 86

Ansøgning til internationalejobs@dlm.dk

AF AMALIE BACH-SVENDSEN

Klokken er omkring 10.30, og jeg sidder med Heidi Bech i på hendes værelse i Hasle, Aarhus. I dag er studieboerne lagt til side for at snakke om en særlig interesse, Heidi Bech har. I nogle år har hun været med i en gruppe, som har særligt fokus på at gøre kristendom mere kendt blandt tyrkere i Danmark.

Gruppe beder for tyrkere
"Gruppen startede op for fire-fem år siden, ved at Gud kaldte Vagn Christensen fra Inde Mission her i Aarhus til at gøre Jesus kendt for tyrkere. Han dannede gruppen sammen med tre-fire andre, som også havde fået øjnene op for, at tyrkere skal høre om Jesus," fortæller Heidi Bech.

"I gennem disse få år har der været en del udskiftning og forskellige kirker involveret i gruppen, og nu er vi faktisk kun to tilbage: Vagn Christensen og mig."

Hun forklarer videre om gruppen:

"Vi mødes om muligt en gang hver anden uge for at bede. Vi beder for tyrkere her i Danmark, Tyrkiet og andre lande. Vi beder Gud om,

at han må gribe ind i deres liv og vise dem Jesus."

Kald til at gå til tyrkerne
Heidi Bech fortæller også, at gruppen har været rundt og ringe på dørene hos tyrkere, hilse på dem og give dem en gave i form af en kalender med påtrykte bibelværter på tyrkisk. Tyrkerne er meget gæstfrie, og gruppen har oplevet at blive mødt med stor åbenhed.

"Det kan føles lidt underligt at bevidst gå forbi døre, hvor der bor mennesker med anden etnisk baggrund end tyrkisk. Altså ligesom være selektiv i sin evangelisation," udtrykker Heidi Bech.

"Men det er vigtigt at nå specielt tyrkerne, fordi de er et folk, som ikke kender meget til Jesus."

Heidi Bech forklarer, at til trods for øget interesse for kristendom blandt tyrkere de sidste år, er der kun få tyrkiske kristne menigheder i verden.

Her i Danmark har kristne prøvet at få kontakt med tyrkere gennem tværkulturelle møder og lejre, men tyrkere føler ofte ikke behovet for kontakt igennem disse arrangementer, da de har et stærkt socialt netværk tyrkerne imellem.

Der er de senere år flere kristne danskere, der har fået kaldet til at gå til tyrkerne, og konkret går Anker Nielsen fra Hillerød ind i arbejdet med at gøre Jesus mere kendt blandt tyrkere i Danmark.

"Vi tror, at Gud har en plan med at kalde kristne til at fortælle tyrkere om Jesus. Gud vil nå tyrkerne. For bare 30 år siden tænkte vi slet ikke sådan om denne gruppe af mennesker," siger Heidi Bech.

Gud handler aktivt

Heidi Bech fortæller også om, hvordan de har hørt om tyrkere, der er kommet til tro blandt andet igennem drømme, hvor Jesus har åbenbaret sig. Det er for hende et tydeligt tegn på, at Gud selv handler aktivt i forhold til tyrkere. Derfor er bøn den vigtigste redskab i evangelisation blandt tyrkere.

"Vi står selv svagt og er ikke mange, men Gud kan gøre store ting igennem bøn," betoner Heidi Bech.

"Lige omkring sidste jul have vi kontakt til en familie som reaktion på uddeling af kalendere, men desværre var der ikke nogen, som kunne følge videre op på kontakten, så lige nu beder

vi Gud om at møde dem, selvom vi har mistet kontakten."

Et hint fra Gud
Ønsket om, at Gud vil kalde kristne til at fortælle tyrkere om Jesus, er meget stort for gruppen.

Selv har Heidi Bech ikke oplevet et kald i form af direkte tale, men hun kom til at holde af tyrkere, da hun i sit sabbatsår var tre måneder i Tyrkiet.

Tilbage i Danmark har hun gang på gang oplevet, at hun har fået opgaver i tilknytning til det tyrkiske folk, og hun har fået øjnene op for vigtigheden af at gå til dette folkeslag. Alt dette tager hun som et hint fra Gud om, at hun skal gøre noget aktivt i evangelisation blandt tyrkere.

Før bøgerne igen kalder på hendes opmærksomhed, siger Heidi Bech med eftertryk:

"Jeg vil gerne opfordre kristne til at bede for arbejdet! Vi tror på, at Gud fortsat vil kalde kristne til denne opgave. I må bede om åbenhed hos tyrkerne og mennesker, der vil dele ordet om frelse med dem. Og så må I bede for dem, der stadig har en kalender stående derhjemme."

vidnesbyrd;

Ali Jamal Taya; Det er synd for mine gamle venner, at de ikke kender Jesus. Men de vil ikke tage det seriøst, hvis man kommer og taler om ham

Jeg er klar til at tjene Gud

Der er fedt på LMH, men intet slår den dag, da jeg kom til tro på Jesus som min frelser

AF KAJA LAUTERBACH

Ali Jamal Taya fra Karup i Vestjylland er elev på Luthersk Missions Højskole i Hillerød (LMH).

"Det er utrolig fedt at gå her – men intet slår den dag, hvor jeg kom til tro på Jesus som min frelser," siger han.

Det var Enok Sørensen, der er tværkulturel konsulent i LM, der foreslog Ali Jamal Taya at tage på LMH.

Først sagde han nej tak. Han gad ikke og havde heller ikke penge til det. Men LM Kirken i Herning, hvor han blev døbt den 17. marts i år, tilbød at betale 14.000 kroner. Resten af opholdet bliver dækket af LMH's skolefond.

"Jeg tænkte over det et stykke tid og sagde så til Gud, at det ville jeg gerne, hvis det ikke var spild af penge," siger Ali Jamal Taya.

Gud gav kræfter

Ali Jamal Taya er født i Irak,

men har boet i Danmark i over 13 år. Her kom han ud i et narkotikamisbrug, som Gud har givet ham kræfter til at komme ud af.

Han har sagt farvel til alle sine gamle venner. Ikke fordi han er bange for at falde igen, men han har intet til fælles med dem mere.

"Jeg synes, at det er synd for dem, at de ikke kender Jesus. Men de vil spotte en og ikke tage det seriøst, hvis man kommer og taler om ham," siger han.

"Så vil jeg hellere opsøge et kristent fællesskab og blive brugt der."

Kan ikke leve uden Gud
Jesus betyder alt for Ali Jamal Taya. Han kan ikke leve uden han – og hans liv vil være helt tomt uden ham.

"Jeg tænker ikke på fremtiden. Men jeg stiller mig til rådighed for at se, hvad Gud vil bruge mig til," siger han.

"En ting er sikker: Jeg vil tjene Gud på en eller anden måde."

Ali Jamal Taya er meget glad for at gå på LMH. Her står han i haven foran Nordfløjen.

FOTO: KAJA LAUTERBACH

Fra misbrug til Kristus-glæde

Ali Jamal Taya: "Det klogeste, jeg har sagt, er: Gud, hjælp mig til at ændre mit liv"

Ali Jamal Taya blev ikke født ind i en kristen familie, men på en eller anden måde har Gud været en del af hans liv helt fra første øjeblik. Den første gang, Gud greb ind, var han kun tre måneder gammel.

Ali Jamal blev født med et hul i hjertet, og lægerne sagde, at han ville dø. Hans forældre tog en tur ind til byen og kom forbi en kirke. Hans mor vidste, at Jesus havde noget med Gud at gøre, og hun gik ind og bad ham sige til Gud, at han skulle lade hendes søn overleve. Hun oplevede glæde og fred, og i samme øjeblik blev drengen rask.

Otte år senere flyttede moderen, Ali og hans bror til Jordan. Her fortalte en nabo dem om kirken, og præsten kom hjem til dem og gav dem en bibel. En dag, da Ali Jamal var meget syg, slog hans mor op i Bibelen

og læste i Sl 103, at Gud helbreder alle sygdomme. I det samme så hun Jesus i et stort lys - og sønnen blev rask.

Ali Jamals mor faldt på knæ og priste Gud, og kort tid efter blev hun døbt.

Kirken var kedelig

Efter et år i Jordan kom Ali Jamal, hans bror og mor i januar 2000 til Danmark, hvor deres far og mand allerede var. Ali var nu ni år gammel.

De begyndte at komme i en kirke, men sammenlignet med kirken i Jordan syntes de to brødre, at det var kedeligt og holdt op med at komme.

Efter nogle år begyndte Ali Jamal at drikke alkohol, og efterhånden blev han fanget i et misbrug af forskellige narkotiske stoffer.

Hans mor var i mellemtiden kommet med i en bibelkreds, der blev ledet af

tværkulturel konsulent i LM Enok Sørensen. Hun spurgte en dag, om sin søn ikke skulle tilbage til Jesus, men det mente han ikke, at der var nogen grund til.

Bange for Satan

Ali Jamal Taya fik rigtig mange problemer – også økonomiske – og han begyndte at bede til Gud, men han følte ikke, at der skete noget. Derfor bad han sin mor om at bede for sig. Det gav en god følelse, og – selv om han egentlig ikke kendte Gud – en form for tro.

"Jeg lovede Gud, at jeg ikke ville tage stoffer mere, men søge ham. Men allerede samme aften gik jeg ud og købte nye stoffer. Min krop forlangte det simpelt hen," siger han og tilføjer, at det er umuligt at stoppe sådan et misbrug uden Guds hjælp.

"Efter det følte jeg, at Gud

gav slip på mig. Det var, som om han sagde: 'Du har selv valgt'. Jeg var ofte ude om natten og aldrig bange, men den aften blev jeg rigtig, rigtig bange. Og det var ikke engang midnat endnu."

Ali Jamal Taya fortæller, at han følte, at Satan var lige bag ham. Han turde ikke kigge sig tilbage, men skyndte sig hjem, mens han mumlede: "Jesus, Jesus."

Ville gøre det godt igen

"Da jeg kom op på mit værelse, var min bibel slået op. Min mor havde åbnet den og markeret noget, hun syntes, at jeg skulle læse. Det gav mig en god følelse af, at Gud alligevel ikke havde sluppet mig," siger Ali Jamal Taya.

"Jeg kan ikke sige hvorfor, men jeg ville gerne Gud."

Men da han kiggede på Guds ord, blev han ramt af frygt igen. Han beskriver det som, at han havde krig i

sjælen.

"Jeg var fristet til at give op, men tvang mig selv til at læse videre. Jeg havde jo svigtet det, jeg havde lovet Gud, og ville gøre det godt igen. Jeg ville gøre mig fortjent til, at Gud ville have med mig at gøre," forklarer han.

Øjnene blev åbnet

Da Ali Jamal Taya var færdig med at læse, tog han en hash-cigaret, men efter få sug blev han igen utrolig bange for Helvede og Satan. "Tanken ramte mig: Du har lige oplevet Satan her på jord, hvordan bliver der så ikke i Helvede?"

"Så sagde jeg det klogeste, jeg har sagt i hele mit liv. Nemlig: Gud, jeg er træt af mit liv – hjælp mig til at ændre det. Og lad din vilje ske i mit liv."

Den bøn forvandlede den værste dag i Ali Jamal Tayas

liv til den bedste. Han fik en dyb fred i hjertet. Alle byrder, al smerte og depression forsvandt, og han måtte bare prise Gud.

"Jeg havde et stykke tid fået nogle andagter på sms. Dem fik jeg en pludselig trang til at læse. Før havde jeg syntes, at det var uhyggeligt at læse, at Jesus elsker mig, men nu blev mine øjne åbnet, så jeg kunne forstå det – og jeg begyndte at græde af fuldendt glæde," siger han.

Ali Jamal Taya tog på afvænnings i seks måneder. Gud hjalp ham igennem, så han blev stoffri. Han læste meget i sin bibel og havde kontakt med Enok Sørensen, der var en god åndelig støtte.

Han begyndte at gå til LMU i Herning, og den 17. marts i år blev han døbt i LM Kirken i Herning.

kl

fællesskab;

» **Henrik Bartholdy;** At være missionar er ikke en individuel ekstremsport, men en holdsport!

Andagt; Solskin

AF LARS-JEP ELLEBY
RØNNE

Det har været en flot sommer i år med masser af sol og varme. Når dagene nu bliver kortere her om efteråret, bliver der færre solskinstimer, og det bliver koldere.

De fleste kan godt lide solskin og varme, medens færre klarer sig med mindre. Selvom mange dyrker solen, så er det dog de færreste, der har den som deres gud.

Op gennem historien er der dog masser af mennesker, der har haft solen som deres gud. Det gjaldt for eksempel i Mithra-religionen. Den var meget fremme i Romerriget, da kristendommen kom dertil, og det førte til forfølgelse af de kristne.

Solen er et billede på Gud

Vi tror ikke på solen som gud. Solen består bare af en masse energi og frelser ingen.

Derimod skal vi lægge mærke til de utallige steder i Bibelen, hvor solen bruges som billede på Gud, der er ophav til alt liv, og som sender Jesus til os som verdens lys.

Jesus er Guds udstråling, hans evige lys til os mennesker. Mal 3,20: Men for jer, der frygter mit navn, skal retfærdighedens sol stråle frem, under dens vinger er der helbredelse.

Jesus stråler ud med Guds kærlighed til os, og han stråler ind i alle de mørke kroge og jager mørket ud. Det er kun i hans lys, der er frelse og helbredelse. Es 60,1-2: Rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet, Herrens herlighed er brudt frem over dig. For se, mørket dækker jorden, mulmet dækker folkene; men over dig bryder Herren frem, hans herlighed viser sig over dig.

Der er frelse i Guds lys

I hans lys er der ikke bare magiske energier, der er evig frelse.

For at Jesus kunne blive verdens lys, måtte han dø. Det var hans herliggørelse.

En herlighed, som ingen anden gud vil røre med en ildtang. Andre guder kræver og behøver tilbedelse, tjeneste og understøttelse. Jesus giver sit liv og spreder lys og frelse til dig.

Sug dette fantastiske evangelium til dig, for det holder også, når du går efterår og vinter i møde. Det er ikke bare solskin, det er livets evige lys.

Guds kirke er ikke et hospice

Studiebog opfordrer til at lade evangeliet forandre hverdagslivet – det er ikke meningen, at vi bare skal have tiden til at gå, indtil vi dør

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Guds kirke på jord er ikke et hospice, hvor vi som Guds børn skal plejes, indtil vi dør. Gud vil, at vi skal leve et liv for ham og for vores næste. Sammen med kristne brødre og søstre skal vi formes efter Jesus."

Det siger Henrik Bartholdy, der er en af Københavnerkirkens ulønnede præster, og han mener, at det er et budskab, som ikke er blevet forkyndt stærkt nok i den lutherske kirke i Danmark. Derfor har han oversat bogen *Med evangeliet i centrum – Gud, forandring og hverdagsliv*, som udkom på Forlagsgruppen Lohse i juni måned.

"Det er en nødvendig og meget udfordrende bog til os danskere. Den var simpelthen for god til, at den ikke skulle findes på dansk. Jeg håber, at mange ved at læse bogen vil opleve, at Gud er en del af deres hverdagsliv, og at han har en plan og en vilje med deres liv," siger Henrik Bartholdy, der arbejder som HR- og uddannelseskonsulent i Brøndby Kommune. Tidligere har han været lærer på Dansk Bibel-Institut.

Forandring er mulig

For et par år siden mødte han en af bogens to forfattere, englænderen Steve Timmis, på en konference i København arrangeret af Netværk af Missionale Menigheder (NMM).

Det var et møde, der udfordrede ham til forandring. Og han mener, at denne udfordring harmonerer godt med en sund og afbalanceret luthersk helliggørelsesforståelse.

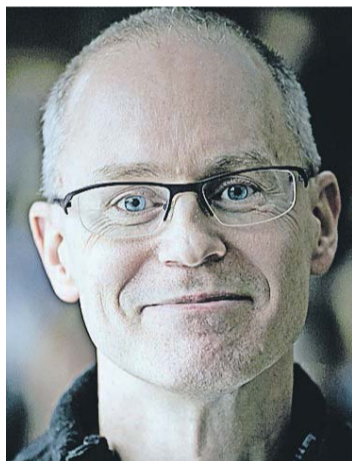
"Det er en karikatur af den lutherske forståelse af helliggørelse, når man siger, at vi ikke kan forandre os. Jo, vi kan forandre os, når det er evangeliet, der gør arbejdet. Det handler ikke om at tage sig sammen. Det er Gud, der kalder os fri af vores bundethed til synden og skaber vækst i vores liv. Det gode, som sker i os, er alene Kristus i os og ikke os selv," siger han.

Henrik Bartholdy henviser til Paulus, der for eksempel taler om, at Gud har bestemt os til at "formes efter sin søns billede" (Rom 8,29).

"Der findes ikke kristenliv uden vækst. Jesus siger, at et godt træ bærer god frugt, og er vi i Kristus, er vi per definition et godt træ. Det er blevet meget klart for mig, at Gud vil noget med os. Han har en plan med os her på denne jord.

To familier fra netværksgruppen i Københavnerkirken samlet til brunch. Henrik Bartholdy sidder forrest til højre.

"Der findes ikke kristenliv uden vækst," siger Henrik Bartholdy.

Og så mener han i øvrigt også, at vi som mennesker har et reelt valg på en række konkrete områder."

"Det er jo os selv, der afgør, om vi vælger at gå til gudstjeneste og møde. Vi kan gøre noget med vores fødder. Vi afgør selv, om vi for femte aften i træk vil åbne vores tv og se flere mad- eller boligprogrammer, eller om vi vil læse en god bog."

Nåden er pulsslaget

Ifølge Henrik Bartholdy er det stærke ved bogen, at den lever op til sit navn: *Med evangeliet i centrum*.

"Bogen rummer en sjælden kombination af en meget stærk forkyndelse af evangeliet og et klart kald til at leve et praktisk kristenliv. Vi skal aldrig hente vores frimodighed i, om vi kan finde en vækst hos os selv. Vores frimodighed begynder og slutter i nåden. Og nåden er pulsslaget hele vejen igennem."

På den baggrund har han erfaret,

at kaldet til at dele evangeliet med andre ikke længere blev en tung byrde.

"Det er et glædeligt kald ind i den plan, som Gud har med mig. Når vi lader Gud blive en del af vores hverdag, bliver vi endnu gladere for hans nåde mod os i Jesus. Og når nåden bliver til det vigtigste overhovedet for os, så kan vi slet ikke lade være med at dele den med andre," siger han.

Opslugt af individualiseringen

Evangeliet er altså den første og største resurse, når det gælder om at leve et hverdagsliv med Jesus i vækst. Men en anden vigtig resurse er det kristne fællesskab.

"Som kristne er vi frelst ind i et Guds folk. Vi tilhører et nyt fællesskab. Tænk på, at formaningerne i NT er skrevet i flertal og ikke i ental. Jeg formaner "jer", skriver apostlene typisk. Der er noget her, som er gledet os af hænde, fordi vi er blevet opsugt af den ekstreme individualisering, der kendetegner Vesteuropa," mener Henrik Bartholdy.

Han nævner også de bibelske billeder på Guds folk i form af træet, legemet og familien.

"Alt det peger i retning af, at vi er kaldede til at dele vores hverdagsliv med andre kristne og at give hinanden taleret ind i vores liv. Ny Testamente begrænser ikke det almindelige præstedømme til det ugentlige møde eller gudstjenesten," siger han.

En holdsport

Henrik Bartholdy forsøger at praktisere dette fællesskab i en netværksgruppe i Københavnerkirken. Her mødes man to gange

Tim Chester og Steve Timmis
Med evangeliet i centrum – Gud, forandring og hverdagsliv
Lohse 2013
112 sider – 99,95 kr.

Bogen indeholder 14 kapitler med principper for kristenlivet. Hvert princip aktualiseres med små cases og en relevant bibeltæst, og kapitlerne sluttet med spørgsmål til samtale om både troens indhold og konsekvenser. Bogen er enkel, stærkt udfordrende og oplagt til brug i bibelkredsen. *brs*

om måneden for at dele tro og liv, bede sammen og dele evangeliet med hinanden. Og så spiser de sammen.

"Vi er begyndt på en rejse sammen. Vi taler om, hvad det vil sige, at vi er familie for hinanden og med hinanden. Vi prøver at lægge maskerne væk og tale ærligt om vores liv med Gud, og vi forsøger at være meget opmærksomme på, hvordan vi kan hjælpe hinanden," fortæller han.

"Det er også blevet klart for os, at det at være missionar ikke er en individuel ekstremsport, men en holdsport! Det er menigheden som helhed, der i fællesskab driver mission med de nådegaver, som vi hver især har. Og mission er ikke bare at sige de rigtige ting, men også at hjælpe med noget praktisk og lave mad til andre."

Derfor er der også en pointe i, at bogen *Med evangeliet i centrum – Gud, forandring og hverdagsliv* er en studiebog, som er beregnet til at læse sammen med andre.

"Vi prøver at vænne os til at tale om Gud, når vi alligevel er sammen. På en eller anden mærkelig måde er vi blevet lullet i søvn. Vi taler kun om Gud, når vi er til møde. Når vi ellers er sammen, taler vi om biler, bolig og tv. Men der er rigtig megen værdi i at snakke Gud ind i vores hverdagsliv, altså ind i det, som vi taler om alligevel."

» **Anja Riis Madsen;** Jeg kan slet ikke forestille mig at stoppe i cellegruppen. Faktisk synes jeg, det er rart at slutte arbejdsugen af her

Nu føler vi os som en familie

Cellegruppe i Nordvestkirken samles hver uge for at dele både mad, liv – og evangeliet

AF BIRGER REUSS SCHMIDT,

En aften om ugen samles ægteparret Anja Riis og Jens Jacob Madsen med deres cellegruppe i Nordvestkirken i København. De mødes med otte til 10 andre, som de nu nærmest betragter som en del af deres familie.

For få år siden ville det have været en umulig tanke for dem. Dels var det en udfordring bare at finde en enkelt aften om måneden, hvor alle gruppens medlemmer kunne komme. Dels brød især Anja sig ikke så meget om traditionelle bibelkredse. Det blev til for meget teori og for lidt praksis, synes hun.

Men da gruppen for et par år siden igen sad med deres kalendere og kæmpede for at finde en ny dato, var der en, der foreslog: "Hvorfor samles vi ikke bare hver fredag?"

Til deres egen store overraskelse var alle med på det, og nu mødes de hver uge. Hver anden uge har de dog ændret mødeaftenen til torsdag.

Vil ikke undvære det

Forbilledet er den måde at leve sammen på, som udfoldede sig i de første menigheder efter Jesu opstandelse, som det fremgår af Det Nye Testamente. Herudover har nogle af gruppens medlemmer oplevet lignende måder at leve på i den engelske menighed "The Crowded House" i Sheffield samt i menigheden "Soma" i Seattle, som også er inspirationen bag det danske Netværk af Missionale Menigheder (NMM). Det er den samme inspiration, der findes i den nye studiebog *Med evangeliet i centrum – Gud, forandring og hverdagsliv*.

Anja Riis Madsen medgiver, at hun var meget skeptisk i starten. "En aften om ugen er meget,

Anja Riis og Jens Jacob Madsen ved døren til deres hus, hvor de byder velkommen til den ugentlige cellegruppe.

når vi begge har travlt på jobbet og har teenagebørn. Og så fredag, hvor man stempler ud og slapper af oven på ugen. Men jeg gik med på det, fordi de andre havde rigtig meget lyst til det," fortæller hun.

I dag kan hun slet ikke forestille sig at stoppe i cellegruppen, selv om det stadig kan være svært at nå det hele. Faktisk synes hun, det er rart at slutte arbejdsugen af i cellegruppen.

Det betyder meget for ægteparret, at man er sammen på en afslappet måde.

"Vi samles på skift hos hinanden, og det er o.k., hvis man ikke har nået at gøre rent, eller maden ikke er helt færdig. Vi opfatter os som en familie, så vi står ikke på pinde for hinanden, men prøver at hjælpe hinanden," siger de.

Hjælper hinanden

Konceptet er helt fast. De deler liv, tro og evangeliet. Først spiser de sammen, og så tager man en runde, hvor de fortæller både det

værste og det bedste, der er sket i ugens løb. Derefter beder de for hinanden og hjælper hinanden bedst muligt.

"Det kan være alle former for gode råd – for eksempel om køb af mobiltelefon og om at gå til eksamen eller mere praktisk hjælp," fortæller Jens Jacob Madsen.

Til sidste deler gruppen evangeliet. Her er det værten, der bestemmer programmet, og det kan for eksempel være at høre en prædiken eller tale om den tekst, der skal prædikkes over den kommende søndag i Nordvestkirken, som er en af LM's to frimenigheder i København.

Klokken 21.30 slutter de. Hvis værtsparret er med på det, kan dem, der vil, blive hængende, men ellers bryder man op.

Alle har noget, der gør ondt

Cellegruppen består af både ægtepar og enlige, og de er i forskellige jobs og livssituation. De fleste er kristne, men der er også to til tre

måde," tilføjer Anja Riis Madsen.

De oplever, at det gode fællesskab i den lille gruppe også har betydet noget godt for fællesskabet i den store forsamling i Nordvestkirken.

Bare gå i gang

Anja Riis og Jens Jacob Madsen opfordrer andre til at gøre som dem. Og de tror også godt, det kan lade sig gøre for familier med små børn. Især hvis der er et miks af unge og ældre, så man kan hjælpe hinanden.

"Jeg tror, mange vil blive vilde med det. Mine arbejdskammerater er misundelige over, at det er muligt at opnå et så tæt fællesskab med andre mennesker. Jo, det tager tid, men man slapper jo lige så godt af med gode venner som hjemme på sofaen," mener Jens Jacob Madsen.

"Travlheden fylder alt for meget i vores liv i dag. Jeg vil opfordre alle til at tage nogle skridt i den retning, vi er gået. Vi er selv på vej og ved ikke, hvordan vores verden ser ud om to år," siger Anja Riis Madsen.

i gruppen, som er kirkefremmede. Man uanset det, kommer de tæt på hinanden.

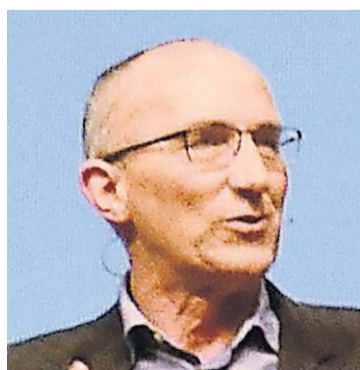
"Det er helt vildt godt, at vi kan dele liv med hinanden. Man bliver overrasket over, at alle faktisk har noget, som gør rigtig ondt. Til gudstjenesterne bliver det hele så poleret," siger Jens Jacob Madsen.

"Det er også det, der gør, at vi bliver en familie. Vi får smidt facaden, og det er o.k. at være ked af det, når vi er sammen. Vi er kommet til at holde af hinanden på en anden

Fælles aftale

Cellegruppen i Nordvestkirken har lavet en aftale med hinanden. Her står der blandt andet følgende:

- Vi opfatter os som en familie. Vi hjælpes ad med fælles opgaver, opmuntrer og hjælper hinanden, og vi glæder os med hinanden.
- Vi er ikke gæster hos hinanden. Vi er en familie, som samles. Det betyder, at man kan være sig selv uden facader og parader.
- Vi ser det som naturligt at bringe evangeliet videre til dem, vi kender. Det vil vi støtte hinanden i, ligesom alle, der vil høre og opleve evangeliet, er velkomne i gruppen.
- Det betyder også, at det er et klart mål, at gruppen vokser og "multipliseres" i flere grupper.
- Vi kommer som udgangspunkt hver gang. Hvis der er et andet vigtigt arrangement, så melder vi selvfølgelig bare afbud med god samvittighed. Men vi melder ikke afbud, bare fordi vi ikke rigtig gider den aften.

Jens Peter Reijkjær anbefaler studiebogen *Evangeliet i centrum*.

En rigtig god bog til bibelkredsen

"Jeg kunne ønske mig, at rigtig mange bibelkredse ville tage fat på denne bog. Det er en meget god og også provokerende bog, som har udfordret mig meget."

Det siger landsformand Jens Peter Reijkjær om studiebogen *Evangeliet i centrum – Gud, forandring og hverdagsliv*. Og han gør selv, hvad han siger. I den bibelkreds, han kommer i, er man nemlig net-

op begyndt at gennemgå bogen.

Når Jens Peter Reijkjær finder bogen så udfordrende, er det blandt andet, fordi den tager dele af Guds ord frem, som ikke har stået så stærkt i LM.

"Den handler kort og godt om, hvordan vi får Jesus med i vores hverdag, så evangeliet kan forandre os. Og så sætter den fokus på det kristne fællesskab som en

enorm resurse, både når det gælder evangelisering og opbyggelse," siger han.

"Vi har langt på vej gjort det åndelige liv til noget meget privat. I bogen udfordres vi til en naturlig åbenhed og til, at vi bruger hinanden som sparringspartnere i vort åndelige liv."

Jens Peter Reijkjær fremhæver det også som en styrke ved bogen,

at den er meget praktisk. Den går ind i helt konkrete forhold som ægteskab, økonomi og porno.

De to forfattere er ikke lutheranere, men det forhindrer ifølge Jens Peter Reijkjær ikke, at den kan lære os meget.

"Vi skal tage imod den gode inspiration, der er velfunderet i Guds ord," siger han.

anmeldelser;

Et godt stykke værktøj

BOGANMELDELSE
AF SVEND ÅGE JACOBSEN

Torben Mathiesen:
Panorama over Himmel og jord - på opdagelse i Johannes' Åbenbaring Ordet og Israel 2013

103 sider – 125,- kroner

Denne bog giver sig hverken ud for at være en kommentar eller et studiehæfte, men noget midt imellem. Hensigten er både at give et overblik over Åbenbaringsbogen, men også at stille skarpt på udvalgte nøgletekster.

Bogens otte klare og pæ-

dagogisk opbyggede kapitler er alle opbygget efter samme skabelon.

Først er der et overblik, der skematisk fortæller om afsnittets hovedindhold. Dernæst sættes de enkelte afsnit i en lidt større sammenhæng. Så følger en beskrivelse af afsnittets indhold. Dernæst en mere detaljeret tekstgennemgang af udvalgte afsnit, inden der kommer en opsamlende tekstforståelse og et studieoplæg med spørgsmål til både teksten og dens anvendelse i den enkeltes liv.

I tekstforståelsen ses teksten ud fra fire spørgsmål: 1. Hvad siger teksten om Jesus? 2. Hvad siger teksten

om Guds menighed? 3. Hvad siger teksten om Israel? 4. Hvad siger teksten om folkeslagene?

Det lyder måske lidt teoretisk og nørdet, men kommer man i gang med det, er det meget enkelt, klart og

givende.

Man kan selvsagt ikke forvente, at denne lille bog kommer ind på alle detaljer. Der er også i bogen ting, som jeg studser over. Men den er ganske fortrinlig, når det gælder om at give

et overblik over og tegne en klar hovedlinje igennem Åbenbaringsbogen. Den er et godt stykke værktøj til at åbne denne forunderlige bog.

Den systematiske opbygning af både teksten og spørgsmålene gør bogen meget egnet til gruppearbejde og bibelkredse. Gennem det hele er forfatterens hensigt, at det er teksten, der taler, og at Skriften lukkes op.

I indledningen er der en kort gennemgang af de forskellige hovedsyn på Åbenbaringsbogen. Torben Mathiesen bekender sig, som de første kirkefædre, til en eskatologisk forståelse.

I Studiebibelen har jeg læst følgende: "Tolkningen af Åbenbaringsbogen er ikke én mands arbejde, det er en opgave for Guds menighed gennem hele evangeliets tidsalder. Vi behøver hjælp for at forstå den, vi må bygge videre på andres arbejde".

Jeg tror, dette udsagn indeholder en sandhed. Enhver, der har forsøgt at trænge ind i Åbenbaringsbogens budskab, ved, at det ikke er så enkelt. Der behøves hjælp. Det giver denne bog. Derfor er det godt, den er kommet, og den er hermed anbefalet.

Jeg håber, den må være med til at give fornyet lyst til at læse Åbenbaringsbogen.

lm
LUTHERSK MISSION

Job; Er det dig, Gud kalder?

LM Sønderjylland-Fyn søger evangeliserende afdelingsmissionær

Kunne du tænke dig at arbejde med at bringe evangeliet til mennesker, så er muligheden der nu. Du er en person, der gerne vil møde mennesker med budskabet om Jesus Kristus gennem evangelisation og nybrudsarbejde, og som kan fungere som mentor for nystartede kredse og mødepladser m.m. Desuden har du administrative evner til at arbejde med programlægning og koordinering i forbindelse med Bibelcamping på Haderslev Næs. Bopæl gerne i trekantområdet, da stillingen omfatter både Sønderjylland og Fyn.

Læs stillingsbeskrivelse og personprofil på www.dlm.dk/aktuelle-stillinger

Flere oplysninger fås hos:
Per Bøndergaard, 7484 6009
jpbondergaard@gmail.com
Henrik P. Jensen, 7558 3816
hpj@hotmail.dk

Ansøgning sendes senest mandag den 21. oktober til Gert Svendsen, Industrivænget 40, 3400 Hillerød, gsv@dml.dk, hvor du også kan få flere oplysninger om løn og øvrige ansættelsesforhold.

Industrivænget 40 T +45 4820 7660
DK-3400 Hillerød E dml@dml.dk

En mand med noget på hjerte

KONCERTANMELDELSE
AF NOMI HØEG

Folk står oppe ved scene-kanten. Musik, som sjældent høres på danske scener, nærmest springer ud af højttalerne. Et lysshow i forskellige farver lyser scenen op. På scenen står ni mennesker – alle fælles om én ting: at prise Gud og hjælpe andre til det samme.

Mandag aften den 23. september havde jeg og cirka 225 andre fornøjelsen af at være sammen om en energisk og Jesus-præget koncert med engelske Ian Copeland Green på Løgumkloster Efterskole.

Her var det ikke dygtige musikere, der var i fokus. Det var heller ikke de fire kompetente korsangere og deres gospelstemmer, der tog opmærksomheden. Selvom man måske havde troet det, var det ej heller den yderst rutinerede musiker og forsanger Ian Green, der stod tilbage som det klareste.

Derimod var det forkynnelsen i både sangteksterne og Ian Greens ledelse af koncerten, som i høj grad var præget af ydmyghed over for og kærlighed til Jesus, der stod klarest. Her var en mand med noget på hjerte.

Ian Green gjorde det klart

225 mennesker levede med i koncerten med Ian Green på Løgumkloster Efterskole.

for mig, hvor den afgørende forskel på kristne og ikke-kristne kunstneres koncerter ligger: Den kristne kunstner vil ikke selv tilbedes, men han opfordrer sit publikum til at tilbede Gud.

Selvom Ian Green helst havde set alle stå oppe ved scene-kanten – unge som gamle – lagde tekster, som blev vist på storskærme i siderne, og musik også op til eftertænkning, hvis man selv foretrak det.

Da Ian Green spurgte publikum, om der var nogle "believers" i hallen, ramte han formentligt en nerve hos de fleste af os, der kender Justin Bieber. Fans af det verdenskendte popikon kalder sig selv for "beliebers".

"Fans" af den kærlige, himmelske far kalder sig "believers", og det var det, publikum i Løgumkloster havde rig mulighed for at bekende sig som – og i øv-

rigt også blev opfordret til at kalde sig alle andre af ugens dage med sangen "Believer".

Den opfordrer netop til at prise Kristus både mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag, lørdag og søndag.

Koncerten var ikke en koncert med Ian Green sidende på tronen klar til lovprisning, men en koncert, hvor der ingen tvivl kunne være om, hvem vi var samlet om: Jesus.

debat;

Carsten Hjorth Pedersen; En forening for børnearbejdet i kredsen giver anledning til tættere kontakt mellem arbejdsgrene

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Cd'en er Dyrebar for mig

AF FRANK HOLST
KVISTGÅRD

Når jeg læser en anmeldelse af cd'en *Dyrebar for mig*, i T&M nummer 16, 2013, opfatter jeg den ret negativ, og det er helt i orden, at man har den opfattelse, bare man holder det for sig selv.

Når man er bedt om at give sin bedømmelse til offentligt skue, må man stille sig selv kritisk for det, som er ens mening, og have hørt cd'en adskillige gange.

Jeg opfatter titlen på cd'en og det, som Putte og Knud Lysgaard vil fortælle, som det, der er dyrebart for dem. Jeg er heller ikke i tvivl

om, hvad der er dyrebart for alle, som vil til Himlen og være sammen med Jesus.

Det er så også sange, som giver en god vejledning til at komme til at vandre med på himmelvejen.

Derfor er den også god at anbefale til ikke kristne personer og god til at give væk.

Sange, som kan nævnes, er: *Jeg ser dig altid min ven, Jeg er fyldt med stor taknemlighed, Jesus siger kom og Gud har en plan for dig.*

De første par gange, man hører den, må den høres som noget, som er dyrebart for en, og ikke lade sig forstyrre af sin forjagede hverdag.

Alt i alt en rigtig god cd. Den er dyrebart for mig.

Danmark er snart klædt i efterårsfarver.

» Redaktionelt røgslør

AF MARTIN BRIX
AARHUS

I Tro & Mission (T&M) nummer 16, den 13. september, blev der luftet en vis uenighed om fusionen af børne- og ungdomsarbejdet. LMU Vestjyllands afdelingsformand og afdelingsrepræsentant ville stemme nej til fusion og argumenterede blandt andet med husfaderens ansvar.

Kan det tænkes, at troens liv i hjemmet (eller mangel på samme) giver ringvirkninger i forhold til alle dele af menighedslivet, herunder børne- og ungdomsarbejdet?

I samme nummer af avisen udtalte Thomas V. Rasmussen blandt andet:

"Faktum er, at vi mister kontakten til to tredjedele af denne aldersgruppe (juniorerne) i overgangen til LMU."

Spørgsmålet om husfaderens ansvar, som Bibelen og vor lutherske bekendelse taler meget tydeligt om, er altså hverken uvigtigt eller irrelevant for dagens LM.

Det blev yderligere understreget af artiklen "Kickstart af familieandagten" i T&M nummer 16 samt R. Kjødeds udtalelser i T&M nummer 17 (27. september).

T&Ms lederskribent tog

desværre ikke stilling til det vigtige og aktuelle åndelige spørgsmål, men gjorde derimod hele spalten (T&M nummer 16) til en advarsel mod en ny "strukturdebat".

Ord som "fællesskabsvision" og "momentum" skulle overbevise læserne om, at nu burde man rette ind (sådan som det meste af LM-systemet ønskede det).

Jeg tror ikke, at T&M's lederskribent anser spørgsmålet om husfaderens ansvar for blot at være et strukturspørgsmål. Ikke desto mindre blev der i dette tilfælde talt udenom ved ensidigt at karakterisere vestjydernes indvendinger som "Strukturdebat uden timing".

Dette udtryk er en vildledende betegnelse, og leder-spalten fra den 13. september fremstår således som et redaktionelt røgslør helt i overensstemmelse med "systemets" interesser.

Min opfordring til redaktionen er derfor, at lederskribenten bruger tid og kræfter på andet end blot at sige det politisk korrekte. I første omgang kunne man jo passende tage stilling til Bibelens og bekendelsens tale om husfaderens ansvar – meget tyder desværre på, at her bør siges nogle politisk ukorrekte sandheder.

» Foreningsdannelse giver flere lokale fordele

AF CARSTEN HJORTH
PEDERSEN
HILLERØD

På baggrund af skriverier i T&M om foreningsdannelse i LMBU har jeg lyst til at dele nogle positive erfaringer med at danne en forening i Ullerød LM.

Det har været anført, at det kun handler om penge. Men det er ikke vores erfaring. Det handler selvfølgelig også om flere penge til LMBU på landsplan, men vi har fået øje på flere lokale fordele.

I missionshuset i Ullerød har vi i årevis haft børneklub og juniorkreds. Vi besluttede derfor at stifte én forening for børnearbejdet i huset. Det er vi glade for. For på den måde får vi anledning til en tættere kontakt mellem de to arbejdsgrene. Vi har desuden forberedt vedtægterne, så hvis der igen kommer en ungdomsforening i huset, kan LMU'erne vælge at blive medlemmer af den samme forening.

I den nye forening er der (foreløbig) kun to årlige samlinger: et bestyrelsesmøde om foråret og en generalforsamling om efteråret. De to gange om året får de to medarbejdergrupper anledning til en fælles snak om børnearbejdet i huset,

og da tre af de fem bestyrelsesmedlemmer er forældre, giver det også en god kontakt til – og inspiration fra – forældrene. Det er de jo vant til fra børnehaven og skolen. Hvorfor ikke også i det kristne børnearbejde? Det er jo forældrenes børn, vi driver klub for! Tilmed betaler hvert medlem 100 kroner om året, som går ubeskåret til det lokale arbejde.

Mange føler, det er et ork at etablere en sådan forening. Men vores erfaring er, at det ikke er så slemt. Repræsentanten for juniorkredsen og jeg fra børneklubben har brugt cirka fem timer hver på forarbejdet. Der kom 13 voksne til den stiftende generalforsamling, og på et par timer var foreningen stiftet. Og en stor hjælp: Vores lokale LM-kasserer klarer det med registrering af medlemmer og indbetalinger.

Til sidst et suk til LMBU på landsplan: Kunne I ikke lave en sproglig opdatering af formålet i standardvedtægterne? Det skurrer i mine ører, at børn på tre til fem år, som meldes ind i foreningen, skal fremme et formål, der noget altmodish blandt andet udtrykkes sådan: "tilskynde til personlig og ordnet deltagelse i Guds riges arbejde, såvel i Danmark som internationalt."

leder;

Privatiseret kristentro

DEN FØRSTE MENIGHED var kendetegnet af de fire B'er: Bibelen, brødrene (fællesskabet), brødet (nadveren) og bønnerne, som vi kan læse om i Apostlenes Gerninger kapitel 2,42. De fire B'er giver en samlet karakteristik af den første menighed og indeholder hver for sig rigelige udfordringer til Guds folk i dag.

Ser man tilbage på de sidste 40 års udvikling i Luthersk Mission, så har der i denne periode været et skarpt fokus på Bibelen i den første del af perioden og på nadveren i den sidste. Tilbage i 1970'erne og 1980'erne talte man ligefrem om en bibelvækkelse, og beslutningen i begyndelsen af 1990'erne om at åbne for nadver i missionshuset og senere for dannelse af frimenigheder førte til en markant ændret praksis i store dele af LM. Generelt fik vi langt mere forståelse for nadverens betydning end tidligere.

I DAG STÅR vi måske over for en fornyet erkendelse af fællesskabets betydning i den kristne menighed. Når der holdes festtaler, er der ganske vist ingen, der vil stille spørgsmålstegn ved fællesskabets betydning, men ikke desto mindre må vi erkende, at vi i alt for høj grad er blevet smittet af den individualisering, som kendetegner Vesteuropa.

Det er ikke for meget at sige, at vi mere eller mindre har privatiseret kristentroen. Vi går til møde eller gudstjeneste en gang om ugen, og så går vi hjem og passer os selv. Kommer det højt, deltager vi en bibelkreds, men her bliver det også ofte alene til udveksling af teologiske tanker.

Det kan være fint og opbyggeligt nok, men kristenlivet handler nu engang ikke primært om, hvad der sker hovedet. Det leves i de relationer, vi står i.

NÅR DET HANDLER om mission, er vi godt klar over, at relationerne er vigtige. Men det er de, som vi ser det hos den første menighed, sandelig også, når det drejer sig om menighedens opbyggelse.

Vi har brug for at komme meget tættere på hinanden. Brug for frimodigt at dele tro og liv med hinanden, så troen bevæger sig fra hovedet og ud i hverdagen. De fleste af os er i samme båd og har de samme problemer, som vi imidlertid bærer alene. Tænk, hvis vi kunne hjælpe hinanden meget mere! Og gøre det ved at inddrage det fjerde B, nemlig bønnerne, på en helt konkret måde!

Lad os droppe den privatiserede kristendom og komme tilbage til relationerne!

Et godt sted at starte er på side 10-11 i dette nummer af Tro & Mission.

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

Skønt efterår i Israel

25. okt. - 3. nov.

Temperaturen i Israel er dejlig på denne tid af året. Vi oplever bl.a. Betlehem, Nazaret og Jerusalem, bader i Det Døde Hav og sejler på Genesaret Sø.

Sidste udkald!

Find rejsebeskrivelsen på:

7592 2022

fxr@felixrejser.dk

Dansk Ethioper Mission søger generalsekretær

Dansk Ethioper Mission er i en spændende udvikling med fokus på mission fra alle steder til alle steder. Vores nye lokaler på TORVET i Aarhus giver gode rammer for netværk og udvikling. Vi arbejder målrettet mod et nyt og tidssvarende navn og ønsker gennem vores arbejde at mennesker må få et livsførvandlende møde med Jesus.

Vi har brug for en generalsekretær som kan lede de ansatte på TORVET og udvikle vores samarbejde med partnerne i Afrika samt styrke vores relationer til menigheder og støtter herhjemme.

Vi lægger vægt på at du:

- brænder for mission
- har lederevner for en lille organisation med stort potentiale
- har fokus på personalepleje og personlig udvikling
- er teologisk reflekteret med en klar luthersk profil

Vi forventer

- at du er medansvarlig for den fremtidige strategi
- at du er inforstået med fleksible arbejdstider

Spørgsmål kan rettes til nuværende generalsekretær Sune Skarsholm på tlf. 7356 1261 / 2015 6497 eller den konstituerede formand Hans Peter Nohns på tlf. 3583 4052.

En mere udførlig beskrivelse kan findes på www.dem-dk.dk

Ansøgning skal sendes på e-mail til hpnohns@get2net.dk og skal være os i hænde senest mandag den 21. oktober.

Samtaler finder sted tirsdag den 29. oktober.

dansk
ethioper
mission

TORVET
Katrinebjergvej 75
8200 Aarhus N
info@dem-dk.dk
www.dem-dk.dk

Bliv tilmeldt PBS

LM's resurseteam opfordrer alle givere til at tilmelde sig **betalingsservice** – det kan ordnes per telefon – og det sparer både giver og LM for tid.

Industrivænget 40
DK-3400 Hillerød

T 48 20 76 60
E d1m@d1m.dk

LEDER

på Frødalen 5 i Høje-Taastrup

... et bofællesskab for
12 udviklingshæmmede unge søger ny leder

Udvidet stillingsopslag og stillingsbeskrivelse kan ses på www.trehuse.dk.
Se, hvad vi kan tilbyde, og vore forventninger til dig.

Vi er tilknyttet Kristelig Handicapforening

Ansøgningsfrist 22. oktober 2013

og ansættelse pr. 1. december eller efter aftale. – Ansøgningen sendes til bestyrelsen v/ Bent Rosenkrands, Brandvænget 1, 2640 Hedehusene eller på mail bent@rosenkrands.name

Bofællesskabet TreHusE er en selvejende institution, certificeret som udbyder af friplejebolig, oprettet af en forældrekræds med den vision at skabe et positivt og udviklende kristent fællesskab for udviklingshæmmede unge.

Bofællesskabets nye bygninger blev indviet 9. juni 2012.

MEDARBEJDER

på Frødalen 5 i Høje-Taastrup

... et bofællesskab for 12
udviklingshæmmede unge
søger ny medarbejder

Udvidet stillingsopslag kan ses på www.trehuse.dk.
Se, hvad vi kan tilbyde, og vore forventninger til dig.

Vi er tilknyttet Kristelig Handicapforening

Ansøgningsfrist 24. oktober 2013

og ansættelse pr. 1. december eller snarest muligt. – Ansøgningen sendes til ansættelsesudvalget v/ Bent Rosenkrands, Brandvænget 1, 2640 Hedehusene eller på mail bent@rosenkrands.name

Bofællesskabet TreHusE er en selvejende institution, certificeret som udbyder af friplejebolig, oprettet af en forældrekræds med den vision at skabe et positivt og udviklende kristent fællesskab for udviklingshæmmede unge.

Bofællesskabets nye bygninger blev indviet 9. juni 2012.

nyhedsmail;

Modtag nyheder fra LM direkte i din indbakke.

Tilmeld dig nyhedsmailen på www.d1m.dk

Tjek LM's
hjemmesider:

www.d1m.dk

www.lmu.dk

www.lm-kids.dk

www.facebook.com/dlmdk

søhøjlandets murerfirma
www.søhøjlandetsmurerfirma.dk

Aasiaat

Sømandshjem & Hotel

Køkkenleder søges til et barselsvikariat på sømandshjemmet i Aasiaat.

Da bestyrerparret i Aasiaat venter familieførelse, søger vi en person, som kan overtage ledelsen af sømandshjemmets køkken i barsels- og orlovsperioden.

Ansvarsområder:

- Kost- og menuplanlægning
- Indkøb
- Ledelse af køkkenets daglige drift
- Ledelse af køkkenpersonalet

Du har lyst til at udfordre din erfaring med madlavning og køkkenledelse i en anderledes og spændende kultur, end du er vant til. Du trives med en travl og uforudsigelig arbejdsdag, som er kendetegnet ved, at det er en "livsstil" at bo og arbejde samme sted. Du viser vejen for dine medarbejdere, og er fokuseret på at få gode resultater og et godt arbejdsmiljø til at gå hånd i hånd.

Du ønsker at praktisere din kristne tro ved at vise omsorg og medmenneskelighed overfor medarbejdere og gæster og ved at deltage i det kristne fællesskab på sømandshjemmet.

Du refererer til sømandshjemmets bestyrer.

Du får fri ud- og hjemrejse. Bolig på sømandshjemmet og løn efter aftale. Forhold omkring evt. medfølgende ægtefælle kan aftales. Ansættelsesperioden er fra primo januar–primo november 2014, med mulighed for forlængelse.

Yderligere information kan fås hos administrationschef Jens Vindum, tlf. 33 93 25 43 eller mobil 61 33 83 92.

Ansøgning Sendes på mail til jv@somandsmissionen.dk

www.sømandshjem.gl–www.somandsmissionen.dk

Ingeborg Bernhard; En "vågekone" behøver ikke at have arbejdet med syge mennesker. Vi er der for at give tryghed og ro for den, der ligger for døden

værdier og hverdag;

Ingen bør ligge utrygge på dødslejet

Vågetjeneste er en hjælp både for døende og for deres pårørende

AF KAJA LAUTERBACH

Man læser af og til i dødsannoncer, at myndighederne efterlyser pårørende til en afdød. Det syntes en gruppe mennesker i Gribskov Kommune, var så trist, og derfor stiftede de *Vågetjenesten Gribskov* for at tilbyde hjælp til ensomme, der ligger alene på deres dødsleje og måske er utrygge og bange.

Vågetjenesten i Gribskov består af 14 frivillige "vågekoner" – en enkelt mand og ellers kvinder. En af dem, der har været med fra starten for godt tre år siden, er Ingeborg Bernhard fra Gilleleje.

"Vågetjeneste er en medmenneskelig opgave. Alle kan være med. Man behøver ikke at have arbejdet med syge mennesker, men man skal selv have prøvet det før, måske fra familiesammenhæng, så man ved, hvordan man håndterer det, og det betyder noget, at man kan

Ingeborg Bernhard sidder tit og nynner, når hun våger ved en døende - som når hun synger aftensang for et barn.

Vi er der for at give tryghed og ro for den, der ligger for døden. En vagt er på kun fire timer ad gangen for hver person. Men vi afløser hinanden, så længe der er behov for det," siger Ingeborg Bernhard.

Hun oplever, at den døende falder til ro, hvis han eller hun mærker, at der er en i nærheden.

Det er ofte mere eller mindre bevidstløse mennesker, man sidder hos, og man kan ikke føre lange samtaler. Det handler om personligt, medmenneskeligt nærvær og omsorg. Vi fornemmer, at den døende kan mærke nærheden og roen ved ikke at være

helt alene, hvad enten vedkommende er ved bevidsthed eller ej.

Nynner godnatsang

Ingeborg Bernhard er klar over, at det ikke er alle, der bryder sig om fysisk kontakt, og at hun nogle gange skal give udtryk for sit nærvær på andre måder.

"Jeg vil jo så gerne gøre noget for den døende, men kan ikke begynde at citere bibelvers eller tale om alt det, man ellers tænker på ved et dødsleje," siger hun.

Men selv om vedkommende ikke er ved bevidsthed, så man kan tale sammen, kan han eller hun meget ofte høre. Hun fortæller, at hun derfor somme tider bruger at sidde og nynne ganske stille, som når hun sidder hos et barn og synger en aftensang eller lignende.

"Jeg tænker, at hvis jeg nynner en kendt melodi, vækker det måske lidt genklang i sindet, som kan være

til hjælp eller beroligelse," siger hun.

Samarbejde

Vågetjenesten Gribskov er en del af Røde Kors. Ingeborg Bernhard forklarer, at de kontaktede Røde Kors for at have et bagland med erfaring og for at have en kendt organisation at henvise til.

Som regel er det plejecentret eller hjemmeplejen, der tilkalder vågetjenesten, naturligvis efter aftale med eventuelle pårørende, men familien kan også selv henvende sig.

Koordinationsgruppen bag vågetjenesten har gjort meget for at tage ud og fortælle om, hvad de gør, hvorfor de gør det, og at det ikke koster noget. Det har ført til et godt samarbejde med Gribskov Kommune, og i forbindelse med Frivillig Fredag den 27. september fik de tildelt kommunens Frivilligpris. Det er en påskønnelse, Ingeborg Bernhard er meget glad for.

bevare roen," siger Ingeborg Bernhard.

Aflastning

Det har vist sig, at det ikke kun er mennesker uden pårørende, der har behov for vågetjenesten. De fleste steder, de kommer ud – både

på plejehjem og i private hjem – er de til aflastning for pårørende der, hvor døden trækker ud. Og det er ofte om aftenen eller natten, der er brug for *Vågetjenesten*.

"Vi deltager ikke i plejen, men sidder og holder i hånd i stedet for de pårørende.

Rusket op af Guds ord

LMU'er blev udfordret på EXODUS-møderne i Tarm og måtte ransage sig selv

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Hanne Thorlund var en af de mange unge, der deltog i EXODUS-møderne på Efterskolen Solgården sidst i september. Hun synes, at møderne var utroligt givende, men bestemt også udfordrende.

"Vi blev udfordret til at ransage os selv og spørge, om vi nu også ville komme ind til Guds hvile, hvis han kom i dag. Er der nogle af Guds formaninger, som jeg gør mit hjerte hårdt over for? Og er jeg villig til at lytte til ham, ikke i morgen, eller overmorgen, men i dag?"

"Det var sundt for mig at møde en radikal oprusning, der også nævnte nogle helt konkrete synder, som man som kristen kan komme til at indrette sig med og til

sidst næsten undlade at kalde synd."

Hanne Thorlund understøtter dog også, at Guds nåde blev forkyndt stærkt.

"Vi hørte om, hvad Jesus har gjort for os. Der var en stærk glædes- og sejrstone over, hvad vi er igennem Jesu død og opstandelse. I Jesus er vi hellige og rene for Gud. Det må være vores glæde og motivation," siger hun.

Tilbage til korset

På spørgsmålet om, hvad der adskilte EXODUS-møderne fra mere traditionelle møder, svarer Hanne Thorlund, at udfordringen til åndelig vækkelse og fornyelse kom til udtryk alle aftener:

"Der var meget indhold i sange, vidnesbyrd og taler. Skellet mellem Himmel og Helvede blev forkyndt

Som Hanne Thorlund ser det, er det vigtigt igen og igen at blive opfordret til at ransage sig selv med Guds ord som målestok.

stærkt. Vi blev standset op og opfordret til at have et opgjort forhold til Gud. En af aftenerne blev der sagt, at "vejen frem er vejen tilbage - tilbage til korset." Jeg tror, at det citat, beskriver hovedtemaet for møderne meget godt," siger hun.

Behov for ransagelse

Hanne Thorlund fortæller også, at de unge var glade

for at være med til møderne og håber, at der kommer mere af den slags i fremtiden.

"Da vi kom til torsdag aften, ærgrede jeg mig over,

at det var sidste aften. Man får noget helt specielt ud af at lytte så koncentreret til Guds ord flere aftener i træk. Derfor synes jeg faktisk godt, at man kunne

have holdt syv til 14 møder i stedet for fire."

"Jeg tror, der er behov for den forkyndelse og det fokus, som var i møderne. Som jeg ser det, er det vigtigt, at vi igen og igen bliver opfordret til at ransage os selv med Guds ord som målestok, og at vi gang på gang bliver mindet om, hvor ufattelig lang evigheden er i forhold til den korte tid, vi befinder os her på jorden."

"Vi må forstå, at der er et skel mellem Himmel og Helvede. Både for vores egen skyld, men også så vi får øjnene op for, hvor vigtigt det er, at de mennesker, som vi kender, lærer Jesus at kende. Det kan godt være, at det koster sommerfugle i maven, sved på panden, ydmygelse eller udelukkelse. Men det må vi tage med. Det er jo evigheden, det gælder."

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Anne-Lene Olofson og medicinstuderende Amalie Bach-Svendsen

Hvor hører du hjemme?

AF ANNE-LENE OLOFSON
SUMBAWANGA

Nu du læser dette, er jeg kommet hjem til Danmark og venter på, at

jeg skal til tjeke på Rigshospitalet efter operation. Men jeg har lige været *hjemme* på Færøerne til mit barnebarns dåb. Og planen er, at jeg i november rejser *hjem* til Tanzania.

Er du forvirret over min brug af ordet *hjem*? I så fald har du det som en læge på Rigshospitalet, der sagde: "Jeg forstår dig vist ikke rigtigt. Du siger *hjem*, når du taler om Danmark og Færøerne, men også Tanzania kalder du *hjem*."

Hvor hører du egentlig *hjemme*?"

Jeg er født i Danmark og havde hjemme dér i 38 år. Danmark er mit fædreland. Men så rejste vi med vores tre børn til Færøerne, hvor vi boede i 15 år. Det menneskelige og åndelige fællesskab med færinger gjorde landet til noget helt særligt for os. Min farmor var færing, og vi fik endnu mere færøsk familie gennem vores svigerdatter. Så Færøerne blev vores andet

fædreland.

Fra Færøerne blev vi udsendt til Tanzania, hvor vi indtil nu har haft vores hjem i ni år. Her har vi knyttet mange gode relationer til vores studerende, til kollegaer og til mennesker i lokalsamfundet. Vi føler os hjemme her.

Men hvor hører jeg egentlig hjemme? I Jesu plan med mit liv. Hvor han mig fører, går jeg glad. Derfor ser jeg det som en gave at

have flere steder, som jeg med glæde og taknemmelighed kan kalde *hjem*. Også selvom mine hjem her på jorden er foreløbige. Hjemme i himlen bliver alt nyt!

I Bibelen på hverdagsdansk står der: "Der findes nemlig ikke noget sted i denne verden, som kan være vores blivende hjem. Vi ser i stedet frem til vores evige hjem i den himmelske verden" (Hebr 13,14).

Hvor har du dit hjem?

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 12. oktober 2013

LM
 LUTHERSK MISSION
tro & mission
 inspiration | nærvær | holdning
18 | 11. oktober 2013
 Årgang 113

LM's Landsstyrelse foreslår Generalforsamlingen at vedtage en pause i drøftelserne om organisation og i stedet satse på forskning, dialog og mission

EXODUS-møder:
Den sidste uge i september deltog 400 mennesker i alle aldre i en møderække i LM i Vestjylland. Hensigten var at sætte fokus på Guds hellighed og kaldet til vækkelse

Heidi Bech er med i en gruppe i Aarhus, der beder for tyrkerne, og som forsøger at bringe evangeliet til dem

Anja Riis og Jens Jacob Madsen mødes hver eneste uge i en cellegruppe ud fra Nord-vestkirken

Ali Jamal Taya kom til personlig tro på Jesus efter et liv i alkohol og stofmisbrug. Nu er han elev på LMH

8

11

9